

ትምህርት 8

አንደኛ ቀን፡-

በክርስቲያኖች መካከል ከፍተኛ ልዩነት የሚፈጥሩ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ክፍሎች (ክፍል 1)

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በሕይወትህ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ህልውና ልዩ እውነታ ያደረገባቸውን ጊዜ ግለጽ። ለ) ይህ ጊዜ ከሌሎች ጊዜያት የተለየ ያደረገው ምንድን ነበር? ሐ) የመንፈስ ቅዱስ ህልውናና ኃይል በሕይወትህና በአገልግሎትህ የተሰማህ ሌሎች ጊዜያት ነበሩን? አንዳንዶቹን ግለጽ። መ) እነዚህ ልምዶች ይበልጥ የሚመስሉት የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ነው ወይም የመንፈስ ቅዱስ ሙላትን ወይስ ሁለቱንም ይመስልሃል? መልስህን አብራራ።

ባለፈው ሳምንት በካሪዝማቲክና ካሪዝማቲክ ባልሆኑ ክርስቲያኖች ዘንድ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ላይ ያለውን ክርክር ተመልክተናል። የሐዋርያት ሥራን መጽሐፍና የመልእክቶችን ተዛማጅ ክፍሎችም ተመልክተናል። ከጥናታችን የደረሰንበት ማጠቃለያ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ሁለት የተለያዩ አገልግሎቶች መሆናቸውን ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በክርስቲያኖች ሁሉ ሕይወት ውስጥ የተፈጸመ ኃላፊ ተግባር እንደሆነ ነው የተመለከተው። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ግን በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ በተደጋጋሚ የሚፈጸምና ክርስቲያኖች አጥብቀን እንድንፈልገው እንኳ የታዘዝነው ነገር ነው። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ለአንዴና ለመጨረሻ የተፈጸመ ሆኖ ወደኋላ የሚጠቀስ ነው (የሐዋ. 11:15-17)። ነገር ግን በአማኞች ሕይወት ዘመን በሙሉ ተደጋጋሚ የመንፈስ ቅዱስ ብዙ ሙላቶች እንዳሉ አይተናል።

ጴጥሎስ ያልሆኑ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በቸልታ የተውሲሆን ጴጥሎስ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ትኩረት እንደተሰጠው ሁሉ በአማኞች ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ስለሚያከናውናቸው ትኩረት መስጠታቸው ትክክለኛ ነገር ነው። ጴጥሎስዎች በአገልግሎት ውስጥ የእግዚአብሔርን ኃይል አስፈላጊነት በተገቢ መንገድ ስላተኮሩበት እግዚአብሔር አገልግሎታቸውን ባርኳል። ነገር ግን በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ አካሄድና ከመልእክቶች ትምህርት ጋር ያለአንዳች ማወላዳት ተጣጥሞ እንዲታይ ከተፈለገ፣ አብዛኛዎቹ በሕይወታቸውና በአገልግሎታቸው የሚለማመዱትና ልዩ ኃይልንም የሚሰጣቸው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት እንጂ እነርሱ እንደሚሉት የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አይደለም። ከደገንነት በኋላ በርካታ ጴጥሎስ አማኞች የሚለማመዱት ታላቅ የመንፈስ ቅዱስ ልምድ መንፈስ ቅዱስ ለእነርሱ ታላቅ ኃይልን የሚያገናኙበት የሙላት አገልግሎት ነው። ጆን ዊምበር የተባለ በሥነመለኮት ትምህርቱ ሳይሆን በልምምዱ ጴጥሎስ የሆነ የትልቅ

ቤተ ክርስቲያን መጋቢ እንዳለው የጴንጠቆስጤ ልምምዶች ከሥነመለኮት ትምህርቶቻቸው የተሻሉ ናቸው።

ለእምነታቸው መረግመጃ ስለሆኑትና በሁሉም ክርስቲያኖች ሕይወት መገለጽ ይገባዋል የሚሉትን የጴንጠቆስጤ ሥነመለኮት ቁልፍ ትምህርት፣ ገና ከሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ክፍሎች ማጥናት ይኖርብናል። እነዚህን ክፍሎች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሁልጊዜ ራሱን በልሳን የሚገልጸው የመንፈስ ቅዱስ ልዩ የድኅረ-ደኅንነት ሥራ መሆኑን ያስተምራሉን? ወይስ እነዚህ ክፍሎች ሌላ ትርጉም ይኖራቸው ይሆንን? በውዝግቡ ምንጭነት የታወቁ ክፍሎችን ከሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በሚቀጥሉት ሁለት ቀናት እናጠናለን።

የመጀመሪያው ቤተ ክርስቲያን ታሪካዊ መጽሐፍ የሆነውን የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ለመረዳት ቀላል መጽሐፍ ሊመስለን ይችላል። በአንድ በኩል ትክክል ነው። የተፈጸሙት ታሪኮች ግልጽ የሆኑና ለመረዳትም እጅግ የቀለሉ ናቸው። በሌላ በኩል ግን የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እንደ ሌሎች ታሪካዊ መጻሕፍት ለመተርጎምና ከአሁኑ ዓለም ሁኔታ ጋር ለማዛመድ ያስቸግራል። የሐዋርያት ሥራን መጽሐፍ ጨምሮ ታሪካዊ መጻሕፍትን በሙሉ ለመረዳት አስቸጋሪ የሚሆነው «ገላጭ» ስላልሆኑ ነው። ዓላማቸውም እንደተፈጸመ በመገለጽ ዛሬም እንዴት መኖር እንዳለብን ጠቃሚ ትምህርት ለመስጠት ነው። ነገር ግን፣ ጸሐፊው ስለተፈጸመ አንድ ድርጊት መልካምነትና ልንከተለው የሚገባ ስለመሆኑ ሳይገልጽ ምን ጊዜ ትረካ ብቻ እንደሚያቀርብ ወይም በታሪኩ ውስጥ እንደተጠቀሰው ሰው እንድንሆን ወይም የተገለጸው ድርጊት ለሁልጊዜ በምሳሌነት ልንከተለው የሚገባ መሆኑን መቼ እንደሚናገር ለማወቅ አስቸጋሪ ነው። ለምሳሌ፡- የሳምሶንን ታሪክ ብንወስድ፣ ሳምሶን በምሳሌነቱ ልንከተለው የሚገባ ሆኖ ነው ታሪኩ የተጻፈው ወይስ ንጽሕና የጐደለውን ኑሮ መኖር ውጤቱ ምን እንደሆነ ለማስጠንቀቅ ይሆን?

በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በቀረበው የገላጭ ትረካ ዓላማ ላይ የተነጣጠረው ይህ ውዝግብ በካሪዝማቲክና ካሪዝማቲክ ባልሆኑ ክርስቲያኖች መካከል መለያየት ከፈጠሩት ምክንያቶች የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ከዘገባቸው አስደናቂ ታሪኮች ውስጥ ጳውሎስ በልብሱ ቁሬጭ ወይም በመሐረቡ ሰዎችን ይፈውስ እንደነበር ወይም ጴጥሮስ በመንገድ በሚያልፍበት ወቅት ጥላው ያረፈባቸው በሽተኞች እንደተፈወሱ የሚናገሩ ይገኙበታል (የሐዋ. 5:12-16; 19:11-12)። መንፈስ ቅዱስ ለመጀመሪያ በእነርሱ ላይ በወረደ ጊዜ በልሳን የተናገሩ ሰዎች ታሪክም ተጽፏል። ብዙ ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ክርስቲያኖች እነዚህ ታሪኮች የተጻፉት እግዚአብሔር የወንጌልን ሥልጣን ለማሳየትና ለማረጋገጥ በመጀመሪያ ክፍል ዘመን ያደረጋቸው አስደናቂ ሥራዎች ናቸው ብለው ያምናሉ። እነርሱ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍን እንደሚረዱት ከሆነ እነዚህ ድርጊቶች የተጻፉት ዛሬ በዘመናችን መራመድ ስለሚገባቸው ወይም ገና ለሚፈጸሙት በምሳሌነት ለመሆኑም ፍንጭ የለም። ብዙ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ግን እነዚህ ታሪኮች የተሰጡት መንፈስ ቅዱስ በማንኛውም ዘመን እንዴት እንደሚሠራ ለማሳየት

ነው። ስለዚህ የጴጥሮስ ጥላ በቀደመው ጊዜ ፈውስን ካስገኘ ዛሬም እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰዎች ጥላ ፈውስን ማምጣት አለበት በማለት ይከራከራሉ። እንደገና የምንመለከተው አመለካከታችን ወይም አስቀድሞ ያለን መረዳት መጽሐፍ ቅዱስን እንዴት እንደምንረዳ እንደሚወስን ነው። ቀደም ብሎ የነበረንን መረዳት ለንዘነጋ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ምን እንደሚያስተምር በጥንቃቄ መመልከት አለበት። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ያለውን ልምምድ በመልእክቶች ውስጥ በግልጽ ከተሰጡት ትምህርቶች ጋር ማወዳደር አለብን።

2ኛ ጥያቄ፡- ሁለት ክርስቲያኖች ከደኅንነት በኋላ ስለሚሆነው የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ይነጋገራሉ። አንደኛው መንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቲያኖች የሚመጣው በሚድኑ ጊዜ ነው ይላል። ሌላው ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቲያን የሚመጣው ከደኅንነት በኋላ እንደ ሁለተኛ የጸጋ ሥራ ሆኖ ነው ይላል። ስለዚህ ስለ መንፈስ ቅዱስ መምጣትና በልሳናት ከመናገር ጋር ስላለው ዝምድና ምን እንደሚያስተምር የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍን በአንድነት ለማጥናት ወሰኑ። የሚከተሉትን ጥቅሶች በጥንቃቄ አንብብ። የሐዋ. 2:1-13፤ 8:14-17፤ 10:23-48፤ 19:1-7። ሀ) በእነዚህ ምዕራፎች ውስጥ ያገኘሃቸውን፤ የሚከተሉትን አሳቦች የሚደግፉትን እውነቶች በዝርዝር ጻፍ። 1) መንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቲያን ሕይወት የሚመጣው በዳነበት ቅጽበት መሆኑን፤ 2) መንፈስ ቅዱስ የሚመጣው ከዳነ በኋላ መሆኑን፤ ለ) በእነዚህ ምዕራፎች ውስጥ የበለጠ ድጋፍ ያገኘው የትኛው አመለካከት ነው? ሐ) ስለ እያንዳንዱ ተግባር አፈጻጸም ሠንጠረዥ አዘጋጅና የሚከተሉትን ዘርዝር። 1) መንፈስ ቅዱስን የተቀበለው ማን ነው? 2) የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ምልክት ተደርጎ የተጠቀሰው ነገር ምን ነበር? 3) በቡድኑ ውስጥ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ ስንቶች ናቸው? 4) መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ሰዎች ምን ማድረግ ነበረባቸው? 5) መንፈስ ቅዱስን በመስጠት ላይ አንዳንድ ጊዜ መዘግየት የነበረው ለምን ይመስልሃል? 6) መንፈስ ቅዱስን ወደሌሎች እንዲያስተላልፍ እግዚአብሔር የተጠቀመበት ማን ነበር? 7) መንፈስ ቅዱስ እንዲተላለፍ ምክንያት በሆነው ሰው አማካኝነት ምን ድርጊት ተፈጸመ? መ) በእነዚህ ጥቅሶች ላይ ስለተመሠረተው የሁለቱ ክርስቲያኖች ውይይት ምን ትመልሳለህ?

ከላይ የሰፈሩትን ጥቅሶች ከመመልከታችን በፊት የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የሚናገረው እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ይሠራ ለነበረው ሥራ የሽግግር ወቅት መሆኑን ማስታወስ አለብን። የብሉይ ኪዳን ዘመን አልፎ ነበር። ኢየሱስ አዲስ ኪዳንን መሥርቷል። ነገር ግን የአዲስ ኪዳን በረከቶችን አጠቃለው ያልተቀበሉ በርካታ የብሉይ ኪዳን አማኞች ነበሩ። እግዚአብሔር አዲሱ ኪዳን በሚገባ ከተደላደለ በኋላ በሠራው ዓይነት መንገድ በመጀመሪያዬቱ ቤተ ክርስቲያን በነበሩ አማኞች ዘንድ ለጥቂት ዓመታት ያልሠራበትን ምክንያት ለመረዳት ይህ ሁኔታ ይጠቅመናል።

1. መንፈስ ቅዱስ ለመጀመሪያ ጊዜ በአይሁድ ላይ መውረዱ (የሐዋ. 2)።

ከአብርሃም ዘመን ጀምሮ እግዚአብሔር የአይሁድ ሕዝብ ለእርሱ የተመረጡ ልዩ ሕዝብ አድርጎ ለያቸው። የአብርሃም በረከት ተካፋይ ለመሆን የሚፈልጉ ሁሉ አይሁድ ሊሆኑና የአይሁድን ባሕል በሙሉ ሊለምዱ ይገባ ነበር። የብሉይ ኪዳን ነቢያት በአዲስ ዘመን የእግዚአብሔር በረከት በአሕዛብ ሁሉ ላይ አልፎ እንደሚፈሰስ ቢናገሩም እንኳ የነቢያቱ ትኩረት መሢሔና መንፈስ ቅዱስ ለአይሁድ በሚያመጡት በረከት ላይ ነበር። ኢየሱስ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ የአይሁድ ምድር በነበረችው ፍልስጥኤም እንደ አንድ አይሁድ ኖረ። ደቀመዛሙርቱም አይሁዳውያን ነበሩ።

ሆኖም ግን ወደ መንግሥተ ሰማያት ከመመለሱ በፊት ለደቀ መዛሙርት ወንጌል በአይሁዶች መካከል ብቻ መቅረት እንደሌለበት ተናገረ። ይልቁኑ ደቀ መዛሙርት በዚያን ጊዜ ከነበሩበት ክሊየሩሳሌም ጀምሮ፤ የአይሁዶች አገር ወደሆነችው ይሁዳ፤ ሰማርያና ወደ ዓለም ሁሉ መስፋፋት ነበረበት። (የሐዋ. 1፡8 አንብብ።)

ቤተ ክርስቲያን በጴንጠቆስጤ ዕለት መጀመሪያ የተቆረቆረችው በአይሁድ መካከል ነበር። መንፈስ ቅዱስ በአይሁዶች ላይ ወረደ። የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ ስምንት ምዕራፎች መንፈስ ቅዱስ በኢየሩሳሌምና በይሁዳ በአይሁዶች መካከል ስለሠራው ሥራ የሚናገሩ ናቸው። ቀጥሎ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሰማርያና ወደ አሕዛብ እንዴት እንደተስፋፋች እናነባለን። አንድ አዲስ ማንበረ ሰብ ወደ ክርስቶስ በመጣ ቁጥር ይህ ሕዝብ ወደ ቤተ ክርስቲያን መጨመሩንና ከአይሁድ ክርስቲያኖች እኩል መሆኑን ለማረጋገጥ መንፈስ ቅዱስ በልዩ መንገድ ይስጥ እንደነበር እንመለከታለን። ጥናታችንን መንፈስ ቅዱስ በአይሁድ ላይ እንዴት እንደወረደ በመመልከት እንጀምር።

3ኛ ጥያቄ፡- የሐዋርያት ሥራ 2፡1-13 እንደገና አንብብ። ሀ) መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ በወረደ ጊዜ ደቀ መዛሙርት የት ነበሩ? ለ) የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ምልክት የሆኑት ሁለት ውጫዊ ምልክቶች ምንና ምን ነበሩ? ሐ) የመንፈስ ቅዱስ መውረድ በደቀ መዛሙርት ሕይወት የተረጋገጠው እንዴት ነበር? መ) ስንት ደቀ መዛሙርት መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ? እነዚህ ደቀ መዛሙርት የተናገሩባቸውን ልሳናት ግለጽ። በዛሬ ዘመን ሰዎች ከሚለማመዱዋቸው ልሳናት ሁኔታ ጋር አወዳድር። ተመሳሳይ ወይም ልዩ የሆነው እንዴት ነው?

ከዚህ መንፈስ ቅዱስ በደቀ መዛሙርት ላይ ከወረደበት የመጀመሪያ ልምምድ ከምንማራቸው ነገሮች ጥቂቶቹ ቀጥለው ተዘርዝረዋል።

1. መቶ ሃያዎቹ ደቀመዛሙርት በኢየሱስ ያመኑ ቢሆኑም እንኳ ሁለቱን ተፈላጊ የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች አልተለማመዱም ነበር። የመጀመሪያው የመንፈስ ቅዱስን ህልውና ወደ ልባቸው ያስገባና የክርስቶስ አካል በሆነችው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያጣበቃቸውን የመንፈስ ቅዱስ

ጥምቀትና ለአገልግሎት ኃይል የሚሰጠውን የመንፈስ ቅዱስ ሙላትን አልተቀበሉም ነበር።

በብሉይ ኪዳን ዘመን የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የታወቀ አገልግሎት ነበር። አንዳንድ የብሉይ ኪዳን አማኞች ይህን ሙላት የተለማመዱት ቢሆንም፣ ጥቅሱን ስንመለከተው ግን አገልግሎቱ ለአንዳንድ አማኞች ብቻ ለተወሰነ ጊዜ የሚሰጥ ነበር። ነገር ግን አማኞች የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ የመሆናቸውና በማናቸውም ጊዜ በመንፈስ ሊሞሉ የመቻላቸው ጽንሰ-አሳብ አዲስ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትም በብሉይ ኪዳን ያልነበረ አዲስ አገልግሎት ነበር። ይህ ትርጉም የሚሰጠን በክርስቶስ አካል ውስጥ የሚያጣብቀን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት መሆኑንና የክርስቶስ አካል ብሎ ነገር ደግሞ በብሉይ ኪዳን አለመኖሩን ስናገናኝብ ነው። ደቀመዛሙርት አዲስ ከተመሠረተቸውና የክርስቶስ አካል ከሆነችው ቤተ ክርስቲያን የሚያጣብቃቸውን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በሚለማመዱበት በዚያው ጊዜ መንፈስ ለሁላቸውም የሙላት አገልግሎትንም ያበረክት ነበር።

እነዚህ ሁለት የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች በጴንጠቆስጤ ዕለት ተጀመሩ። በብሉይ ኪዳን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ ቋሚ ህልውና የማይታወቅ ስለነበረ መንፈስ ቅዱስ በአንድ ጊዜ ሁለቱን አገልግሎቶች በኢየሱስ ባመኑ አማኞች ሕይወት መጀመር አስፈለገው። መንፈስ ቅዱስ በመቶ ሃያዎቹ ደቀመዛሙርት ላይ ከተለወጡ በኋላ መውረድ ያስፈለገው ለዚህ ነው። ይህ መንፈስ ቅዱስ የአዲስ ኪዳን አገልግሎቱን የጀመረበት ሁኔታ ነበር። ቤተ ክርስቲያንም የተጀመረችው በዚህ መንገድ ነበር። ደቀመዛሙርት በዚህ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ስለነበር ለአገልግሎት ኃይልን ለብሰው ነበር።

2. በመካከላቸው መገኘቱ እንዲታወቅ መንፈስ ቅዱስ በደቀመዛሙርት ላይ የወረደው በታላላቅ ምልክቶች በመታጀብ ነበር። ታላቅ የሚነጥቅ አውሎ ነፋስ ነበር። ይህ ምናልባት መንፈሱን በደቀመዛሙርት ላይ የላከውን የታላቁን የእግዚአብሔርን ኃይል የሚያመለክት ነበር። በብዙ ነበልባል እየተከፋፈለ በእያንዳንዱ ደቀመዝሙር ላይ የተቀመጠ እሳትም ታይቶ ነበር። እሳት ብዙ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን የሚወክል ነው (ዘፀአ. 3:2፤ 13:21)። ስለዚህ እሳቱ የሚያመለክተው እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በመካከላቸው መሆኑን ነው። እሳቱ የተከፋፈለ መሆኑ የሚያሳየው አንዱ መንፈስ በዚያ ክፍል ውስጥ ለነበሩት ለሁሉም በእኩል ደረጃ እንደመጣላቸው ነው። ለአንዱ ሰው ብቻ የተሰጠ አልነበረም። ደግሞም ከአንዱ ይልቅ ለሌላው በብልጫ የተሰጠም አልነበረም።

3. መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉትና ባልተቀበሉት መካከል ልዩነት ወይም መከፋፈል አልነበረም። ኢየሱስን ይከተሉ የነበሩ አንድ መቶ ሃያ ሰዎች በክፍሉ ውስጥ ነበሩ። መንፈስ ቅዱስ በአንዳንዳቸው ላይ መጥቶ በሌሎቹ ላይ ሳይመጣ አልቀረም። ይልቁኑ እያንዳንዳቸው በመንፈስ ቅዱስ ይሞሉ ዘንድ በሁሉም ላይ ነው የወረደው።

4. መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉ ሁሉ ላይ የምንመለከተው ውጫዊ ምልክት አንድ ዓይነት ነበር። ይህም ሁሉም በልሳን መናገራቸው ነው። ይህ በልሳናት የመናገር ስጦታ የተጠቀሰበት የመጀመሪያ ስፍራ ነው። ይህ ልዩ ነገር ነበር። ምክንያቱም በብሉይ ኪዳን የመንፈስ ቅዱስ ህልውና የሚታይበት ዋና መንገድ «በትንቢት ስጦታ» ነበር (ዘኁ. 11:25)። ኢዩሌልም ሲናገር የእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ ይቀበሉታል ያለው ስጦታ ትንቢትን መናገር ነበር (ኢዩ. 2:28-32)። እግዚአብሔር ለደቀ መዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን ለመስጠቱ ማረጋገጫ ይሆን ዘንድ «በልሳናት መናገርን» ለምን እንደ መረጠ አናውቅም። ምናልባት ሊሰበክ ያለው ወንጌል ልክ የተናገሯቸው ልሳናት በወቅቱ በነበረው ዓለም ከሚነገሩት ቋንቋዎች የተውጣጡ እንደ ነበር፤ የነበረውን ዓለም አቀፋዊ ይዘት እግዚአብሔር ሊያሳያቸው ስለፈለገ ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔር ይህንን የበዓል ቀን ለአይሁድ መንፈስ ቅዱስን ለመስጠት የመረጠበት ምክንያት በዓለም ዙሪያ የነበሩ በሺህ የሚቆጠሩ አይሁድ ለበዓሉ መጥተው ስለነበር ነው። በኢየሩሳሌም ይነገር በነበረው፤ ነገር ግን ለብዙዎቻቸው ባዕድ በሆነው አራማይክ ቋንቋ ሳይሆን፤ ባደጉበት አካባቢ በግል ቋንቋቸው ወንጌልን እንዲሰሙ እግዚአብሔር ሆን ብሎ አቀነባበረላቸው።

5. በልሳናት የመናገር ስጦታዎች የታወቁ፤ ለመረዳት የሚቻሉ ቋንቋዎች እንጂ የማይታወቁ ልሳናት አልነበሩም። በኢየሩሳሌም የነበሩ አይሁዶች በአካባቢያቸው በሚነገሩ ቋንቋዎች የተነገረውን መልእክት ተገነዘቡ። ይህ ዛሬ ከሚናገሩት ልሳናት የተለየ ይመስላል። በካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የሚነገሩ ልሳናት አብዛኛዎቹ የሰው ቋንቋ አይደሉም። ነገር ግን አንዳንዶች የመላእክት ቋንቋ እንደሆነ የሚናገሩለት የማይታወቅ ቋንቋ ነው። የመጀመሪያ የልሳን ስጦታ ግን የመላእክት ቋንቋ ሳይሆን የሰው ቋንቋ ነበር።

6. አንዳንድ ሊቃውንት የተለያዩ ቋንቋዎች በሚደመጡበት ወቅት ሌላ ተአምራትም ተፈጽሟል ይላሉ። የሐዋ. 2:6 አሳብ እያንዳንዱ ደቀመዝሙር በልሳናት በሚናገርበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ሕዝቡ ወደሚሰሙባቸው ቋንቋዎች ተርጉሞላቸው ይሆናል ማለት ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ይኸኛው አመለካከት የሚያስገነዝበን ደቀ መዛሙርት በሙሉ የተለያዩ ቋንቋዎች እንደተናገሩ ሳይሆን፤ ይልቅ ሁላቸውም በአንድ ቋንቋ እንደተጠቀሙ፤ ቃላታቸውን ደግሞ ለሚሰሙአቸው አይሁድ መንፈስ ቅዱስ በቋንቋቸው ይተረጉማቸው እንደ ነበር ነው።

7. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የእግዚአብሔርን ቃል በድፍረት ወደ መናገር አመራ። ጴጥሮስ በብዙ ሺህ ለሚቆጠሩ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል በድፍረት የተናገረውና ብዙዎችም በኢየሱስ ያመኑት ለዚህ ነበር።

8. የመንፈስ ቅዱስ በደቀመዛሙርት ላይ መውረድ በብሉይ ኪዳን መንፈስ ቅዱስ በልዩ መንገድ፤ ጾታ፤ ዕድሜና የኑሮ ደረጃን ሳይለይ በሁሉም ሰው ላይ የሚወርድበት አዲስ ዘመን እንደሚመጣ የተነገረው ትንቢት ፍጻሜ ነው። ሆኖም ግን ጴጥሮስ ከኢዩ. 2:28-32 የወሰደውን ጥቅስ ከተፈጸመው ነገር ጋር ብናወዳድረው የጴጥሮስ ፅሁፍ ቅጽ ትንቢቱ በክፊል እንጂ በሙላት

የተፈጸመበት ዕለት አይደለም። መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ በትንቢት እንደተናገረው ዕድሜ ወይም የኑሮ ደረጃ በማይወስነው መንገድ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ መውረዱ እርግጥ ነው።

ሆኖም ግን እግዚአብሔር የዘላለም መንግሥቱ ከመጀመሩ በፊት የሚገለጹት የእግዚአብሔር ፍርድ ምልክቶች ማለትም ፀሐይ ወደ ጨለማ ጨረቃ ወደ ደም ወዘተ... የመለወጣቸው ነገር እዚህ ላይ አልታዩም። ይህ የሆነበት ምክንያት «የመጨረሻው ዘመን» በሁለት የተለያዩ ደረጃዎች የሚፈጸም ስለሆነ ነው። አንደኛ፣ የእግዚአብሔር መንፈሳዊ መንግሥት በቤተ ክርስቲያን መመሥረት መጀመር ነበረበት። ይህ መንፈሳዊ መንግሥት በእግዚአብሔር ላይ የዓመፅ ተግባር በሚፈጸምበት በቀድሞው ዘመን መከሰት ነበረበት። መንፈስ ቅዱስ በመንግሥቱ ውስጥ የሚጫወተው ከፍተኛ ሚና ነበረው። በሁለተኛ ደረጃ፣ የእግዚአብሔር ዕቅዶች ፍጻሜ የሚያገኙበት ቀን መምጣት ነበረበት። ይህ የሚታየው አሁን ያሉት ሰማይና ምድር ተደምስሰው እግዚአብሔር በዚያ ምትክ አዲስ ሰማይና ምድር ሲሠራ ነው (ራእይ 21:1)። ይህ የእግዚአብሔርን የተሰፋ ቃሎች ሙሉ በሙሉ ወደመፈጸም ያመጣቸዋል። መንፈሳዊ መንግሥት ከተመሠረተ ሁለት ሺህ ያህል ዓመት ያለፈ ሲሆን የመጨረሻው መንግሥት ግን ገና አልተጀመረም። የአዲሱ መንገድ ምና ምልክት የሆነው መንፈስ ቅዱስ በእግዚአብሔር ልጆች ተሰጥቷል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በታላቅና ልዩ መንገድ የሚወርድበት ሌላ የሚጠበቅ ጊዜ ያለ ይመስላል።

9. ኢየሱስ ለደቀመዛሙርት የገባውን የተሰፋ ቃል ፈጽሟል። ከእግዚአብሔር አብ እጅ መንፈስ ቅዱስን ተቀብሎ፣ ለደቀ መዛሙርት እንዲሁም በኢየሱስ ላመኑ ሁሉ ሰጥቷቸዋል።

10. ጴጥሮስ ለአይሁድ ሕዝብ ሲናገር መንፈስ ቅዱስ ንስሐ ገብተው በኢየሱስ አምነው ለተጠመቁ ሁሉ እንዲሁ በነፃ እንደ ተሰጠ ገለጸ። (አስታውሱ አዲስ ኪዳን ሁልጊዜ የአማኞችን ጥምቀት የሚያቀርበው ሰዎች በኢየሱስ ካመኑ በኋላ እንደሚፈጸም የተለየ ክንውን ሳይሆን ንስሐ መግባትንና እምነትን ተከትሎ ወዲያው እንደሚደረግ ድርጊት ነው።) ጥምቀት አንድ ሰው እራሱን ለኢየሱስ ክርስቶስ የመስጠቱና እራሱን የክርስቶስ የማድረጉ ውጫዊ ምልክት ነው። መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል የተሰጠ አንዳችም መመዘኛ አልነበረም። ጴጥሮስ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል እንዲሾ፣ ወይም ለራሱ ለመንፈስ ቅዱስ እንዲጸልዩ፣ ወይም እንዲጸሙ፣ ወይም ሌላ ምንም ነገር እንዲያደርጉ አልነገራቸውም። መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ሲጸልዩ ወይም እጅ ሲጭኑ አንመለከትም። ጴጥሮስ መንፈስ ቅዱስ በመጀመሪያ በደቀ መዛሙርት ላይ ከወረደ በኋላ በተከታይ በሚወርድበት ጊዜ የሚታወቅበት የተለየ መንገድ ስለመኖሩም አልተናገረም። በደቀ መዛሙርት እንደሆነው መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ ሁሉ በልሳናት ይናገራሉ አላላም። እንዲያውም ከዚህ በኋላ መንፈስ ቅዱስን የሚቀበል የአይሁድ ክርስቲያን እንደ መጀመሪያዎቹ የአይሁድ ክርስቲያኖች በልሳን ስለመናገሩ የምናነበው ነገር ምንም የለም። ይህ ታሪክ ያመኑት ሦስት ሺህ

ሰዎች በሙሉ መንፈስ ቅዱስን መቀበላቸውን ያመለክታል እንጂ በልሳናት ስለመናገራቸው ምንም አይገልጽም።

4ኛ ጥያቄ፡- ከዚህኛው ለቀደመው ጥያቄ የሰጠኸውን መልሶች ክልስ። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ላይ በተሰጠው ትንተና መሠረት ከመልሶችህ አንዳንዶቹን የምትለውጠው እንዴት ነው?

2. መንፈስ ቅዱስ በሰማርያ ሰዎች ላይ ወረደ (የሐዋ. 8:2-25)

5ኛ ጥያቄ፡- የሐዋ. 8:2-25 አንብብ። ሀ) ፊልጶስ ወንጌልን የሰበከው የት ነበር? ለ) ስለ ሳምራውያን ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ላይ አንብብ። በአይሁዳውያንና በሳምራውያን መካከል ያለውን ግንኙነት ግለጽ። ሐ) ሳምራውያን አማኞችን ለመመርመር የመጣው ማን ነበር? ይህ አስፈላጊ የነበረው ለምን ይመስልሃል? መ) ለእነዚህ ሳምራውያን ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደተሰጠ ግለጽ። ሠ) ሳምራውያን ባመኑበት እና መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉበት ጊዜ መካከል ያለው ልዩነት የተፈጠረው ለምን ይመስልሃል? ረ) በሳምራውያን ክርስቲያኖች ላይ መንፈስ ቅዱስ የመውረዱ ማረጋገጫ ምን ነበር? ሰ) መንፈስ ቅዱስ ላይ ስላለ የተሳሳተ አመለካከት ከጠንቋዩ ለምን ድርጊት ምን እንማራለን?

ስደት ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ዓላማውን የሚፈጽምበት መሣሪያ ነው። ይህ በቀድሞ ቤተ ክርስቲያን ዘንድም የታወቀ ነበር። ለብዙ ዓመታት ወንጌል በኢየሱሳሌምና በይሁዳ ቆየ። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርት ወንጌልን ወደ ሰማርያ እንዲያደርሱ ያዘዛቸው ቢሆንም ይህን አላደረጉትም። ስለዚህ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ላይ ስደትን አስነሥቶ ክርስቲያኖች እንዲበተኑ አደረገ። በሄዱበት ስፍራ ሁሉ ስለ ኢየሱስ መሰከሩ። በኢየሱሳሌም ቤተ ክርስቲያን መሪ ይሆኑ ዘንድ ከተመረጡ ዲያቆናት አንዱ የነበረው ፊልጶስ ወንጌልን ወደ ሰበክበት ወደ ሰማርያ ተሰደደ። እግዚአብሔር በእርሱ ውስጥ በመሥራቱ ብዙ ሳምራውያን በኢየሱስ አመኑ።

አይሁዳውያን ለሳምራውያን የነበራቸውን ጥላቻ መረዳት ለእኛ ከባድ ነው። ዛሬ በዓለማችን እንዳሉ ለዘር ጥላቻ በምሳሌነት እንደሚቀርቡ እንደ ሩዋንዳና ዩጎዝላቪያ ዓይነት ሊሆን ይችላል። የጥላቻው መንስዔዎች በርካታ ነገሮች ናቸው። በመጀመሪያ፡ ሳምራውያን የአይሁድና የአሕዛብ ቅደጦች ነበሩ። ንጹሕ አይሁድ አልነበሩም። በሁለተኛ ደረጃ፡ ሳምራውያን የራሳቸውን የአምልኮ ሥርዓት አበጅተው ነበር። ይህም በኢየሱሳሌም ካለው የአምልኮ ሥርዓት የሚቃረን ነበር። የራሳቸው ቤተመቅደስ፡ የራሳቸው ካህናት የነበራቸው ሲሆን የሙሴን ሕግጋት (ከዘፍጥረት - ዘዳግም) ብቻ እንጂ የቀሩትን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ወይም አይሁዳውያን የሚያጠብቁትን ባሕል አይቀበሉም ነበር። ሦስተኛ፡ በአይሁዳውያንና በሳምራውያን መካከል የረጅም ዘመን የጦርነትና ጭካኔ ታሪክ ነበር። ይህ ከመሆኑ ጥቂት ዓመታት ቀደም ብሎ እንኳ በሁለት ሕዝቦች መካከል

ከፍተኛ ጦርነት ተደርጎ አይሁዳውያን ብዙ ሳምራውያንን ገድለው ነበር። አራተኛ፣ አይሁዳውያን ሳምራውያንን ይገዙ ነበር።

ጥላቻው ከፍተኛ ስለነበር ግንኛውም አይሁድ አንድም ሳምራዊን አያናገርም ነበር። ድንገተኛ ችግር ካልተፈጠረ በስተቀር በሰማርያ በኩል እንኳ አያልፋም ነበር። በሁለቱ ሕዝቦች መካከል የነበረውን ይህን ጠላትነት መረዳት መንፈስ ቅዱስ ልዩ በሆነ መንገድ በሳምራውያን ላይ ለምን እንደወረደ እንድንገነዘብ ያግዘን ይሆናል። በታሪኩ ውስጥ ከሚገኙ ዋና እውነቶች አንዳንዶቹን እንመልከት።

1) ሳምራውያን አዲስ የሆነ የአማኞች መደብ ነበሩ። እስከዚህ ጊዜ ድረስ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው ሙሉ በሙሉ በአይሁዶች ነበር። በዚህ ጊዜ ግን ወንጌል ወደ አዲስ የዘር ክልል ደረሰ። እግዚአብሔር ለሰማርያ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን መስጠት ያዘገየበት ምክንያት ከሐዋርያት አንዳንዶቹ ለሚከተሉት ምክንያቶች እስኪመጡ ድረስ ነበር።

ሀ. ሐዋርያት የሳምራውያንን እምነት መርምረው ትክክለኛ መሆኑን ማረጋገጥ ነበረባቸው።

ለ. ሳምራውያን መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት ልክ የአይሁድ ሰዎች በተቀበሉበት ዓይነት መንገድ ስለነበር ከአይሁድ ጋር እኩል መሆናቸውን ለሁሉም ለማሳየት በመንፈስ ቅዱስ አሰጣጥ ሁኔታ ላይ ሐዋርያት መሳተፍ ነበረባቸው። እግዚአብሔር ለሳምራውያን ባመኑ ጊዜ ወዲያውኑ መንፈስ ቅዱስን ያልሰጠበት ምክንያት የአይሁድ ክርስቲያኖች ሳምራውያን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከእነርሱ እኩል መሆናቸውን እንዲገነዘቡ ለማድረግ ይመስላል።

ሐ. ቤተ ክርስቲያን የአይሁድ ቤተ ክርስቲያንና የሳምራውያን ቤተ ክርስቲያን በመባል እንዳትከፋፈልም ለመጠበቅ ነበር። የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን በተለይ ደግሞ ሐዋርያት የሳምራውያንን እምነት የሚያረጋግጡ የእግዚአብሔር መሣሪያ እንዲሆኑ መፈቀዱና ለሳምራውያን መንፈስ ቅዱስ መስጠቱ፣ ሳምራውያን በመንፈሳዊ ጉዳዮች ከሐዋርያትና ከኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ሥልጣን ሥር መሆናቸውን የሚያሳያቸው ነበር። የራሳቸውን ቤተ መቅደስ እንዳቋቋሙ ሁሉ የራሳቸውን ቤተ ክርስቲያን መመሥረት አይችሉም ነበር።

መንፈስ ቅዱስ ወደ ሳምራውያን ክርስቲያኖች ሕይወት መውረዱንም ሆነ መጠመቃቸውን እግዚአብሔር ያዘገየው በሳምራውያንና በአይሁድ ቤተ ክርስቲያኖች መካከል መከፋፈል እንዳይፈጠር ነበር። አይሁዳውያንም ሆኑ ሳምራውያን በክርስቶስ አንድ በመሆናቸው ላይ አትኩሮት በመስጠት ሳምራውያን ክርስቲያኖች ወደ ኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ኅብረት እንዲመጡ ተደረገ።

2. ሳምራውያን የሚያድን እምነትን ተቀብለው ነበር። በትክክል ማመናቸውን ፊልጶስ ባያረጋግጥ ኖሮ እንዲጠመቁ ባልፈቀደ ነበር። ለሳምራውያን መንፈስ ቅዱስ የወረደው ወዲያውኑ እንዳመኑ ሳይሆን ካመኑ

በኋላ ነበር። ጴጥሮስ እስኪመጣ ድረስ የዘገየው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ብቻ አልነበረም። የመንፈስ ቅዱስ ህልውና ጭምር ነበር። መንፈስ ቅዱስን ሲቀበሉ ይህ የመጀመሪያ ጊዜያቸው ነበር እንጂ ሁለተኛ በረከት መቀበላቸው አልነበረም። (ማስታወሻ፡-አንዳንድ ካሪዝማቲኮች መንፈስ ቅዱስ አንድ ሰው በሚያምንበት ጊዜ ወደ ሕይወቱ ሊመጣ ይችላል ነገር ግን ሁለተኛ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ያስፈልገዋል እንደሚሉት አይደለም። አመለካከታቸውን ለመደገፍ ይህን ጥቅስ ሊጠቀሙበት አይገባም። ምክንያቱም የሰማርያ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስን ህልውና እንኳ ገና አላገኙም ነበርና።)

3. የሳምራውያንን እምነት ለማረጋገጥ እናት ቤተ ክርስቲያን የነበረችው የኢየሱሳሌም ቤተ ክርስቲያን ሁለቱን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ማለትም ጴጥሮስና ዮሐንስን የሰማርያ ክርስቲያኖችን ይመረምሩ ዘንድ ላከቻቸው። የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ሐዋርያት እስኪመጡ ድረስ ዘገየ። በመንፈስ ቅዱስ ተምልቶ የነበረውና ወደ ክርስቶስ የመራቸው የፊልጶስ መኖር እንኳ (ዮሐ. 6:3-5; 8:3-13) ለእነዚህ አማኞች መንፈስ ቅዱስን ሊያስገኝላቸው አልቻለም።

4. እግዚአብሔር በደቀ መዛሙርቱ ላይ መንፈስ ቅዱስን ለማምጣት ጴጥሮስንና ዮሐንስን መሣሪያ አድርጎ ተጠቀመ። በመጀመሪያ ጸለዩላቸው፤ ቀጥሎም እጆቻቸውን በደቀ መዛሙርት ላይ ጫኑባቸው። እጅን መጫን በአይሁድ ባሕል በረከትን የማስተላለፊያ መንገድ ነው። አንድ አባት ልጁን ሲባርክ እጁን ይጭንበት ነበር። አንድ ካህን ማንኛውንም ሰው በሚባርክበት ወቅት እጁን ይጭንባቸው ነበር። እጅን መጫን መንፈስ ቅዱስ የሚሰጥበት ብቸኛ መንገድ አድርጎ ከመቁጠር ይልቅ የተቀበሉትን በረከት ለሌላ የሚያስተላልፉበት አይሁዳዊ ባሕል መሆኑን ማየት ይቀላል። ይህ ጴጥሮስና ዮሐንስ መንፈስ ቅዱስን ለሌሎች ለማስተላለፍ የተጠቀሙበት መንገድ ነበር። መንፈስ ቅዱስ የሚሰጥበት ብቸኛ መንገድ ለመሆኑ ምንም ማስረጃ የለንም። ለሳምራውያን ክርስቲያኖች በድጋሚ ሲደረግም ፈጽሞ አናይም።

5. የሰማርያ ክርስቲያኖች በሙሉ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለዋል። መንፈስ ቅዱስን አንዳንዶች ብቻ እንደተቀበሉ የሚያመለክት አንዳችም ፍንጭ የለም።

6. መንፈስ ቅዱስ የመኖሩና ያለመኖሩ ምልክት እንዴት እንደሆነ አልተጻፈልንም። የሰማርያ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን ሲቀበሉ በልሳን ስለመናገራቸው ወይም ሌላ ተአምራት ስለመደረጉ የተጠቀሰ ነገር የለም።

7. መንፈስ ቅዱስ በሰማርያ ክርስቲያኖች ላይ የወረደው በታላቅ ሁኔታ በመገለጽ ነበር። ምክንያቱም ጠንቋዩ ስምያን ይህንን በመመልከቱ ነው ለፈለገው ሁሉ መስጠት እንዲችል በመንፈስ ቅዱስ ላይ የማዘዝ «ኃይል»ን ለመቀበል የፈለገው። መንፈስ ቅዱስ እንዳሻን የምናዘው አይደለም። እጆችን በመጫንም ሆነ በሌላ ውጫዊ ዘዴ ቁጥጥር ሥር አይሆንም። በአንድ ወገን ሉዓላዊና የሰጠውን የሚያደርግ ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ ለሚያምኑ ሁሉ በነፃ የሚሰጥ ነው።

በመንፈስ ቅዱስ የመጀመሪያ መምጣትና ሁለተኛ መምጣት መካከል የተደረገ ንጽጽር

1. መንፈስ ቅዱስ በአይሁድ ላይ በወረደ ጊዜ እግዚአብሔር ምንም ሰብዓዊ መሣሪያ አልተጠቀመም። እግዚአብሔር መንፈስን ለአይሁድ ክርስቲያኖች በቀጥታ ላከ። ለሰማርያ ክርስቲያኖች ግን ጴጥሮስንና ዮሐንስን እንደ ሰብዓዊ መሣሪያ አድርጎ ተጠቀመባቸው።

2. መንፈስ ቅዱስ በአይሁዳውያን ላይ በወረደ ጊዜ እጅ መጫንም ሆነ መንፈስ ቅዱስ ይወርድ ዘንድ ጸሎት አልነበረም። ለሳምራውያን ክርስቲያኖች ግን ጸሎትም እጅ መጫንም ተደርጎባቸው ነበር።

3. መንፈስ ቅዱስ በመጀመሪያዎቹ የአይሁድ ደቀ መዛሙርት ላይ በወረደ ጊዜ ህልውናው በምን እንደተረጋገጠ አልተጠቀሰም። ምልክቱ በልሳን መናገር ነበር ብለን በእርግጠኛነት መናገር አንችልም። ትንቢት፣ ታላቅ ደስታ ወይም ሌላ ምልክት ሊሆን ይችላል።

4. አይሁድም ሆኑ ሳምራውያን መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ በወረደ ጊዜ ይህን ለማግኘት ፈልገው እንደነበር፣ ጽመው እንደነበር ወይም ሌላ ሙከራ አድርገው እንደነበር አልተጻፈም። አነሣሹ እግዚአብሔር ወይም ሐዋርያት እንጂ ተቀባዮቹ አልነበሩም።

5. መንፈስ ቅዱስ በአይሁድም ሆነ በሳምራውያን ላይ በወረደ ጊዜ በአንድ ጊዜ በሁሉም ላይ ነው የወረደው። በጣም መንፈሳዊ በሆኑት ላይ መጀመሪያ መጥቶ ሌሎቹ ላይ ደግሞ በርትተው እስኪጸልዩ ወይም አንድ ልዩ ነገር እስኪያደርጉ ድረስ አልዘገየም። አመጣጡ ቅጽበታዊና ደግሞም በሁሉም ላይ ነበር።

6. ለአይሁድም ሆነ ለሳምራውያን ካመኑበት ጊዜ ውጭ ከዚህ ጊዜ በኋላ መንፈስ ቅዱስ እንደወረደባቸው የተነገረበት ቦታ የለም። ለእነዚህ ሁለት ቡድኖች ከዚህ ጊዜ ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ በመጸለያቸው ወይም እጅን በመጫን እንደተቀበሉ የተጠቀሰበት ቦታ ፈጽሞ የለም። መንፈስ ቅዱስን ለመቀበላቸው በልሳናት መናገር ምልክት የሆነበት ቦታም የለም።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ከዚህ በፊት የሰጠሽውን መልስ ከልሱ። ከመልሶችህ አንዳንዶቹን የምትቀይረው እንዴት ነው? ለ) ከላይ የተመለከትነው ትምህርት አንዳንድ ክርስቲያኖች ስለ ክፍሉ ከሚሰጡት ትምህርት የተለየ የሆነው እንዴት ነው? ሐ) ከዚህ አስተሳሰብ ጋር ተስማማህ ወይስ አትስማማም? መልስህን አብራራ።

ሁለተኛ ቀን፡-

በክርስቲያኖች መካከል ከፍተኛ ልዩነት የሚፈጥሩ

የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ክፍሎች (ክፍል 2)

የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የሽግግርን ዘገባ የያዘ መጽሐፍ መሆኑን ተመልክተናል። እግዚአብሔር በአንዱ ክፍለ ሕዝብ ማለትም ከአይሁድ ሕዝብ ጋር ከመሥራት ከዓለም ሁሉ ጋር ወደ መሥራት እንዴት እንደተሻገረ ይነግረናል። የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን ለሚፈልጉ ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመናቸውና የመንፈስ ቅዱስ ህልውናን ማግኘታቸው ሁለት ዋና አጣማሪ ኃይል ስለመሆናቸው ይነግረናል። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ምዕራፍ 2 መንፈስ ቅዱስ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት በነበሩት ላይ በመውረዱ አዲስ የእግዚአብሔር ሕዝብ፣ ይኸውም ቤተ ክርስቲያን አድርጎ መሠረታቸው። በሐዋርያት 8 ላይ የቤተ ክርስቲያን በር እንዴት ለሳምራውያን እንደ ተከፈተና በአዲሱ የእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ በእኩል አዳም አንድ ክፍለ ሕዝብ እንደተጨመረ እናያለን። በእርግጥ እኩል መሆናቸውን ለሁሉም ለማረጋገጥ እግዚአብሔር ለመጀመሪያው የሳምራውያን ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስ ህልውናን በልዩና አስደናቂ መንገድ አጎናጸፈ። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሌላ ክፍለ ሕዝብ እንዴት እንደተስፋፋች እንመለከታለን።

1. መንፈስ ቅዱስ በአሕዛብ ላይ ወረደ (የሐዋ. 10)

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ወንጌል ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በይሁዳ፣ በሰማርያ፣ ከዚያም ለአሕዛብ እስከ ምድር ዳርቻ ሁሉ እንደሚሰበክ ነግሮአቸው ነበር። ደቀ መዛሙርት በመጀመሪያ ያጋጠማቸው ከዘር ጋር የተዛመደ በመዝለል ወንጌልን ለታሪካዊ ጠላቶቻቸው ለሰማርያ ሰዎች ማዳረስ ነበር። ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ደግሞም ለአይሁድ እንዳደረገው መንፈስ ቅዱስን ለሰማርያ ሰዎችም በመስጠት፣ የሰማርያ ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ እኩል ደረጃ እንዳላቸው እግዚአብሔር ለአይሁድ ክርስቲያኖች አስተማራቸው። ሆኖም ግን ሊያልፉት የሚገባ ሌላ አንድ መሰናክል ነበረባቸው። ይህም ወንጌልን ለአሕዛብ የመስበክ ጉዳይ ነበር። ለብዙ መቶ ዓመታት አይሁዳውያን አሕዛብ ከእግዚአብሔር ጸጋና ደኅንነት ውጪ ናቸው የሚል አስተሳሰብ ነበራቸው። ከእግዚአብሔር ቁጣ ሥር ለጥፋት ተመድበው ይኖራሉ የሚል አሳብ ነበራቸው። ከሳምራውያን ይብስ የተጠሉ ነበሩ። ሳምራውያን በግማሽ ጉናቸው አይሁድ የነበሩ፣ ሙሴንና እግዚአብሔርን የሚያከብሩ ነበሩ። አሕዛብ ጣቶን የሚያመልኩ መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምራቸው ትምህርቶች ሁሉ ጋር የሚቃረኑ ነበሩ። አይሁዳውያን፣ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ግድ እንደሌለው ያስቡ ነበር። ስለዚህ ይህን ገደብ ማለፍ እንዲችሉ እግዚአብሔር እንደገና በአስደናቂ መንገዶች ለመሥራትና አሕዛብንም መውደዱን ለማሳየት የሐዋርያቱን ዓይኖች መክፈት ነበረበት።

የመጨረሻውን ግድግዳ ለማፈራረስና ቤተ ክርስቲያንን ለሰው ዘር በሙሉ ከፍት ለማድረግ የመጀመሪያው አሕዛብ ክርስቲያን ቆርኔሌዎስ የእግዚአብሔር መሣሪያ ሆነ። መንፈስ ቅዱስ ለእርሱና ከእርሱ ጋር ለነበሩ ሌሎች አሕዛብ የተሰጠበትን ሁኔታ፣ እግዚአብሔር አሕዛብ ከአይሁድና ከሳምራውያን ጋር እኩል መሆናቸውን ለማሳየት የተጠቀመበት ምልክት ነው።

7ኛ ጥያቄ፡- የሐዋ. 10፡1-10፤ 23-48 አንብብ። ሀ) ቆርኔሌዎስ ከመጻኑ በፊት የነበረበትን ሁኔታ ግለጽ። ለ) ጴጥሮስ በቁ. 28 ላይ ምን ተምራያለሁ በማለት ይናገራል? ሐ) ለሌሎች አሕዛብ ገና የማመናቸው ውጫዊ ምልክት እንኳ ሳይፈጸም መንፈስ ቅዱስን የላከላቸው ለምን ነበር? ሠ) መንፈስ ቅዱስ በአሕዛብ ላይ በወረደ ጊዜ የአይሁድ ምላሽ ምን ነበር? ረ) መንፈስ ቅዱስ በአሕዛብ ላይ የመውረዱ ውጫዊ ምልክት ምን ነበር?

1. የሮም ወታደር የነበረው ቆርኔሌዎስ እግዚአብሔርን የሚወድና ከብሉይ ኪዳን ሕጎች ብዙዎቹን የሚጠብቅ ነበር። ነገር ግን አይሁድ በሚሆንበት ሥርዓት አላለፈም። ስለ ኢየሱስም አልሰማም ነበር። ወይም ኢየሱስን ለማመን የሚያበቃ በቂ መረጃ አላገኘም ነበር። ስለዚህ እግዚአብሔር ለአሕዛብ የደጎንነት በር የሚከፈትበትን ወቅት በወሰነ ጊዜ ቆርኔሌዎስ ከጴጥሮስ ጋር እንዲገናኝና ወንጌልን እንዲሰማ አደረገ። አሁንም እንደገና የምንመለከተው እግዚአብሔር ሐዋርያት ወንጌልን ወደ አሕዛብ እንዲወስዱ ሲያስገድዳቸው ነው። ነገሩ በመጀመሪያ የሐዋርያት ምርጫ እንኳ አልነበረም።

2. ለሁለተኛ ጊዜ እግዚአብሔር ጴጥሮስን የደጎንነት በር ከፋች አድርጎ ተጠቀመበት።

3. እግዚአብሔር ይህን ሁኔታ ጴጥሮስን እጅግ ጠቃሚ ትምህርቶችን ለማስተማር ተጠቀመበት። ይኸውም፡ አሕዛብን ያልነጹ እና የረከሱ ብሎ መናገር እንደሌለበት ነው። ደግሞ እግዚአብሔር እንደማያዳላም መማር ነበረበት። ይልቁኑ «እርሱን የሚፈራና ጽድቅን የሚያደርግ በእርሱ የተወደደ ነው» (የሐዋ. 10፡35)። እግዚአብሔር ለጴጥሮስና ለቀሩት አይሁድ በሙሉ እርሱ አሕዛብን ልክ እንደ አይሁድ እንደሚወድና በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ በእኩልነት እንደተቀበላቸው ማስተማር ነበረበት።

4. ጴጥሮስ መልእክቱን እንኳ ሳያጠናቅቅ እግዚአብሔርን ይፈሩ የነበሩ አሕዛብ ኢየሱስን ለማመን ገሃድ እንቅስቃሴ ለማድረግ ዕድል ከማግኘታቸው በፊት መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው። ይህ ሙላት ቆርኔሌዎስም ሆነ ሌሎቹ ከማመናቸው በፊት መንፈስ ቅዱስን ተቀብለዋል ማለት አይደለም። እነዚህ ሰዎች ልባቸው የተዘጋጁ፣ እግዚአብሔርን የሚወዱና የሚያመልኩ ነበር። የቀራቸው ነገር ኢየሱስን ለማመን የሚያስችለውን የመጨረሻ ቃል ማግኘት ብቻ ነበር። ይህንን በሰሙ ጊዜ ያመኑት ወዲያውኑ ነበር።

5. አሕዛብ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት ባመኑበት ቅጽበት እንጂ በወንጌል ካመኑ በኋላ አልነበረም። መንፈስ ቅዱስ አሕዛብ ከዳኑ በኋላ ወደ

ሕይወታቸው የመጣበት ሁለተኛ በረከት የሚባል ነገር አልነበረም። ይልቁኑ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ሙላት በአንድ ጊዜ ነው የተፈጸመው።

6. የመንፈስ ቅዱስ በአሕዛብ ልብ ውስጥ መሆኑ የተረጋገጠው፡ በጴንጠቆስጤ ቀን ለአይሁድ በሆነው መንገድ ነበር። እነዚህም፡ እግዚአብሔርን ያመሰግኑና በልሳናት ይናገሩ ነበር። ልሳናቱ በሚታወቁ የሰው ቋንቋዎች ይሁኑ አይሁኑ በቂ መረጃ የለንም። የአሕዛብ ክርስቲያኖች በልሳናት መናገርን የሚያጠኑት ነገር አልነበረም። ምክንያቱም ስጦታው የመጣው በቅጽበት ለለነበር ነው።

7. አሕዛብ መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ የተደረገው አይሁድ በአሕዛብ ላይ ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንደፈሰሰ እንዲያዩ ነበር (የሐ. 10:45)። የአይሁድ ክርስቲያኖች ከዚህ ጊዜ በኋላ አሕዛብን ለመለየት፡ ወይም የእግዚአብሔር ሕዝብ ተብለው ተቀባይነት ከማግኘታቸው በፊት ወደ ይሁዲነት እንዲገቡ ለማስገደድ አልቻሉም። ጴጥሮስ በአይሁድ ክርስቲያኖች ሕግ ተላልፈሃል ተብሎ ሲከሰስ እንዲህ አለ። «...በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላመነው ለእኛ ደግሞ እንደ ሰጠን ያን ስጦታ ለእነርሱ ከሰጠ፡ እግዚአብሔርን ለመከልከል እችል ዘንድ እኔ ማን ነበርሁ?» (የሐዋ. 11:17)። ከብዙ ዓመታት በኋላ አሕዛብ ወደ ይሁዲነት ሃይማኖት ሳይመለሱ ወደ ቤተ ክርስቲያን የመምጣታቸው ነገር አከራካሪ ነጥብ ሆኖ በተነሣበት ወቅት ጴጥሮስ እንዲህ ብሏል «ልብንም የሚያውቅ አምላክ ለእኛ ደግሞ እንደሰጠን መንፈስ ቅዱስን በመስጠት መሰከረላቸው» (የሐዋ. 15:8)። እንደ አይሁድና የሰማርያ አማኞች ሁሉ መንፈስ ቅዱስ በአሕዛብ ላይ መውረዱ በእኩልነት ደረጃ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነው ተቀባይነት ለማግኘታቸው ዋነኛ ማረጋገጫ ነበር።

8. እግዚአብሔር አዲስ ማኅበረሰብን ወደ ቤተ ክርስቲያን ለማስገባት እንዲያነሣሣ ጴጥሮስን ለመጨረሻ ጊዜ የተጠቀመው በዚህ ወቅት ነው። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ወደ ክርስቶስ የሚመጡ ከአሕዛብ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበላቸው ምልክት የሆነውን በልሳን የመናገር ስጦታ ለመጨረሻ ጊዜ የተቀበሉት አሁንም ነው።

8ኛ ጥያቄ፡- በዚህ ገጽ ላይ ያሰፈርካቸውን መልሶችህን ካልሰ፡ በከፍተኛ ምንባብ ላይ ከተሰነዘረው ውይይት አኳያ መልሶችህን እንዴት ትለውጣቸዋለህ?

መንፈስ ቅዱስ በሦስት የተለያዩ ዘሮች ላይ የወረደበት ጊዜ ንጽጽር

1. እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች በተለይ ደግሞ ለአይሁድ ክርስቲያኖች፡ እያንዳንዱን ክፍለ ሕዝብ እግዚአብሔር እንደተቀበለው ለማሳየት መንፈስ ቅዱስን ከነማረጋገጫ ምልክቶቹ ልዩ በሆነ መንገድ ላከ።

2. በሦስቱም ሁኔታዎች፡ ጴጥሮስ መንፈስ ቅዱስ በሚወርድበት ወቅት ከፍተኛ ሚና ነበረው። በመጀመሪያው ጊዜና ቆርኔሌዎስ ባመነበት ወቅት፡ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን የላከው በቀጥታ ቢሆንም ወንጌልን

በማብራራት የተናገረው ግን ጴጥሮስ ነበር። በሌላ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በሳምራውያን ላይ እንዲወርድ መሣሪያ ሆኗል።

3. ለአይሁድና ለክሪስቶስ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበላቸው ምልክቱ በልሳን መናገር ነበር። ለሳምራውያን ግን መንፈስ ቅዱስን የመቀበል ምልክት የሆነው ነገር ምን እንደነበር አልተጠቀሰም።

4. ከእነዚህ ቡድኖች ለማናቸውም ቢሆን በሚድኑበት ጊዜም ሆነ ከጳው ለልሳን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በተመሳሳይ ድንቅ መንገድ የላከበት ጊዜ የለም። ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ በአስደናቂ መንገድ የተላከበት ተቀዳሚ ምክንያት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እኩልነት እንዳለ ለማሳየት ነበር። እነዚህ የመንፈስ ቅዱስ አሰጣጥ ሁኔታዎች ሰው በሚያምንበት ጊዜ ሁሉ ወይም አንድ ሰው ፍጹም የሆነ መንፈሳዊ ክርስቲያን ሲሆን መከናወን የሚገባቸው ለመሆኑ የሚያመለክት ምንም ነገር የለም።

5. አሕዛብ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት እንዳመኑ ወዲያውኑ ነው። መንፈስ ቅዱስን ካመኑ በኋላ የተቀበሉት ሳምራውያን ብቻ ናቸው።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በኢትዮጵያ ውስጥ የሚገኙትን የተለያዩ ባሕላዊ ክፍፍሎች ግለጽ። ለ) እግዚአብሔር የክርስቶስ አካል በሆነችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እነዚህ ሁሉ በእኩልነት ተቀባይነት እንዳገኙ ማስታወሱ ለምን ይጠቅመናል? ሐ) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በዘር፣ በኑሮ ደረጃና በጾታ ልዩነት የሚደረግባቸው አንዳንድ መንገዶች ምን ምን ናቸው? መ) መንፈስ ቅዱስ ክርስቲያኖችን ሁሉ በክርስቶስ አንድ ያደርጋል ከሚለው ትምህርት ጋር ይህ የሚቃረነው እንዴት ነው? (1ኛ ቆሮ. 12:13)።

4. የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት (የሐዋ. 18:24-19፥ 7)

በሐዋርያት ሥራ 18:24-19፥ 7 ሉቃስ የሚነግረን የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ሆነው ግን በኢየሱስ ስላላመኑ ሰዎች ነው። የመጀመሪያው ታሪክ የሚነግረን ጵርስቅላና አቂላ ስለ ኢየሱስ ስላስተማሩትና አጽሎስ ስለሚባል ሰው ታያለው መምህር ነው። ሁለተኛው ታሪክ የሚናገረው ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ስለ መስከረላቸው አሥራ ሁለት የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ጉዳይ ነው። እነዚህ ሁለቱም ታሪኮች የተሰጡት የዮሐንስ ጥምቀት ለደጎንነት በቂ እንዳልነበረ የመጀመሪያውን ክፍለ ዘመን ክርስቲያኖች ለማስተማር ነበር።

በአንደኛው ክፍለ ዘመን መጀመሪያ አካባቢ በርካታ የመጥመቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ነበሩ። ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ ከማስተማሩ በፊት ሲያስተምር ሰምተዋል። መሢሔ እንደሚመጣ ዮሐንስ ያስተማረውን ትምህርት ያውቁ ነበር። አንዳንዶች ዮሐንስ ኢየሱስ መሢሔ መሆኑን ስለመመስከሩ ያስታውሳሉ። ነገር ግን እምነታቸው ሙሉ እንዲሆን እነዚህ ደቀ መዛሙርት ስለ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ማወቅ ነበረባቸው።

10ኛ ጥያቄ፡- የሐዋ. 18:24-19፥ 7 አንብብ። ሀ) አጽሎስ የተገለጸው እንዴት ነው? ለ) በእውቀቱ ውስጥ ምን ጉድለት ነበር? ሐ) የዮሐንስ

አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት የሚያውቁት የትኛውን ጥምቀት ነበር? መ) ጳውሎስ የሰጣቸው ተጨማሪ እውቀት ምን ነበር? ሠ) መንፈስ ቅዱስ የተሰጣቸው እንዴት ነበር? ረ) መንፈስ ቅዱስን የመቀበላቸው ማስረጃ ምን ነበር?

1. አጵሎስም ሆነ የዮሐንስ አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት ስለ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ አያውቁም ነበር። እንደ እውነተኛ አማኝ ለመጠራት የሚገድላቸው ነገር ነበር።

2. ደቀመዛሙርት ነበሩ። ነገር ግን የማን? የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ነበሩ። በአንዳንድ ሁኔታ የኢየሱስን ደቀ መዛሙርት ቢመስሉም እንኳ ጳውሎስ የራሱ ጥርጣሬዎች ነበሩት። አንድ የጐደለ ነገር ያለ ይመስለው ነበር። ስለዚህ ባመኑ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው እንደሆነ ጠየቃቸው። (በግሪክ «ካመናችሁ በኋላ» የሚለው ትርጉም የሚቻል ቢሆንም በዚህ ስፍራ ግን የሚሰማው አይመስልም።) ጳውሎስ የሚጠይቀው በክርስቶስ የነበራቸውን እምነት ጥልቀት ነበር። መንፈስ ቅዱስን ካልተቀበሉ ሙሉ በሙሉ በአዲስ ኪዳን መንገድ አላመኑም ነበር ማለት ነው። ያቀረበላቸው ትክክለኛ ጥያቄ የአዲስ ኪዳን አማኞች ናችሁ ወይ? የአዲሱን ኪዳን የመንፈስ ቅዱስ በረከት ተቀብላችኋል ወይ? የሚል ነበር። መልሳቸው እምነት እንዳልነበረው ያረጋግጣል። እስከዚህ ጊዜ ድረስ የአሮጌው ኪዳን አማኞች ነበሩ። ጳውሎስ ደቀ መዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን እንዳልተቀበሉ ሊሰማ በመንፈስ ቅዱስ እንዴት መጠመቅ እንዳለባቸው እንዳላስተማራቸው ልብ በል። ለመንፈስ ቅዱስ እንዲታዘዙ ወይም እንዲጸልዩ አልመከራቸውም። ስለ ኢየሱስና ስለ ጥምቀቱ አስተማራቸው። የደኅንነትን መሠረታዊ ነገሮች አስተማራቸው። ክርስቶስን ከኃጢአታቸው እንደሚያድናቸው ገና አላመኑም ነበር። ኢየሱስን ይከተሉት የነበሩት የሚመጣው የእስራኤል መሢሕ እንደሆነ ብቻ ነበር። ስለዚህ በአዲስ ኪዳን አካሄድ ገና አልዳኑም ነበር።

የዮሐንስ ጥምቀት የሚመጣውን መሢሕ የመጠባበቂያ ጥምቀት ነበር። ሊመጣ ባለው የማመን ጥምቀት ነበር። ያ ጥምቀት ለመስቀሉም ሆነ ለትንሣኤው ሥራ ባይተዋር ነበር። ከኢየሱስ ሞት በኋላ የዮሐንስ መልእክትና ጥምቀት ለደኅንነት ብቁ ሆነው አልተገኙም።

3. መንፈስ ቅዱስ እነዚህ አሥራ ሁለቱ የውኃ ጥምቀት ከተጠመቁ በኋላ መጣ። የጳውሎስ እጅ መጫን ከመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የጥምቀት ሥርዓት አንዱ ነበር። ነገር ግን በኢየሱስ ስም ጥምቀትን መቀበላቸው እንደ ሳምራውያንና እንደ አሕዛብ አሁን ስለ ኢየሱስ ሙሉ እውቀት እንዳላቸውና ደኅንነታቸውም የተገኘው ኢየሱስ በመስቀሉ ላይ የፈጸመውን ሥራ በማመናቸው መሆኑን ለማሳየት ነበር።

4. መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ በወረደ ጊዜ ህልውናው በልሳናት ንግግርና በትንቢት ተረጋገጠ። ትንቢትን መናገር የመንፈስ ቅዱስ ህልውና ምልክት ሆኖ ሲቀርብ ይህ በአዋርያት ሥራ ውስጥ የመጀመሪያ ጊዜ ነው።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በዚህ ክፍል ምንባብ ያሉትን መልሶችህን ክልስ። ከላይ ከቀረበው ገለጻ አንጻር መልሶችህን እንዴት ትቀይራለህ? ለ) እነዚህ አራት ክፍል ምንባቦች ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ሙላት ምን እንደሚያስተምሩ የአንድ ገጽ ማጠቃለያ ጻፍ። የጻፍከውን አሳብ የሚቃረን አጭም ባለው ክርስቲያን ፊት ማጠቃለያህን እንዴት ትከላከላለህ?

ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች «ሁለተኛ በረከት» ወይም በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የሚመጣ የመንፈስ ቅዱስ ሁለተኛ ሥራ የሚለውን የሥነ መለኮት ትምህርታቸውን ለመደገፍ የሚጠቀሙባቸውን ዋና ዋና ጥቅሶች በዝርዝር አይተናል። የሥነ መለኮት ትምህርታቸውን ለመደገፍ ያለው ማስረጃ በጣም አነስተኛ ነው። ይልቁኑ ለሚያራምዱት ልምዶቻቸው ድጋፍ የሚሆን የመጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያ የሚፈልጉ ይመስላሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ የተደገፈ መሆኑን የሚያደርጉት ጥረት በአእምሮአቸው ያለውን መጽሐፍ እንደሰጠ አድርገው እንዲያነቡት ይገፋቸዋል። (ይህ ዝንባሌ በካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ዘንድ ብቻ አይደለም ያለው። ሁላችንም አመለካከታችንን መጽሐፍ ቅዱስ እንዲደግፍልን ፍላጎቱ አለን። ስለሆነም፤ አመለካከታችንን የሚደግፉትን ነገሮች መጽሐፍ ቅዱስ እንዲያንፀባርቅልን፤ አመለካከታችንን የማይደግፉትን ደግሞ እንዲዘልልን አድርገን እናነብጥለን። ይህ አደገኛ ነው። ምክንያቱም በመጨረሻም መጽሐፍ ቅዱስ የማይለውን ነገር ይላል ወደማለት ስለምንደርስ ነው።)

ስለዚህ በጌታ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ስለሆኑት ስለ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች እምነት ምን ለማለት እንችላለን? የሚለውን መጻሕፍት ነገር እነርሱ እንደሚሉት የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት መሆኑ አጠራጣሪ ነው። ምናልባት የበለጠ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነው ትክክለኛ አገላለጽ ልምዶቻቸው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ማስረጃዎች መሆናቸው ነው። ስለዚህ ካሪዝማቲኮችና ካሪዝማቲክ ያልሆኑት ከሚከራከሩበት ነገር ከፊሉ ለተለያዩ ቃሎች የተለያዩ ትርጉሞችን ከመስጠት የመነጨ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የሚሉት መጽሐፍ ቅዱስ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚለውን ነው።

ከእንቅስቃሴው ውጭ ሆኖ እንደሚመለከት ካሪዝማቲክ ያልሆነ ሰው የሚያሳስቡኝ ነገሮች መኖራቸውን መግለጽ እፈልጋለሁ። አንዳንድ ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ሰዎች እንደሚሉት እንቅስቃሴው በሙሉ ከዲያብሎስ ነው አልልም። ይህን እንዳልል ጌታን የሚወዱና በፈሪሃ እግዚአብሔር የሚኖሩ በርካታ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖችን አውቃለሁ። የሚያሳስበኝ ነገር በአምልኮ ጊዜያቸው የሚያደርጉት ነገር አይደለም። ከሚያደርጉት ነገር በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተው እጅግ ጥቂቱ መሆኑ ነው። አብዛኛዎቹ ተግባራቸው በእግዚአብሔር ቃል አልተከለከሉም። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ቃል አካሄድ ጋር አይጣጣሙም። ስለዚህ እነዚህ የእግዚአብሔር ሰዎች ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች በተለይ አክራሪዎቹ ከሚያስተምሩት ነገር ጥንቃቄ እንዲያደርጉ የሚያሳስብ ይሆናል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለመዱ ሆነው ብዙ ጊዜ ለመንፈስ ቅዱስ ህልውናና

ለመንፈሳዊ አምልኮ ማስረጃ ሆነው የሚቀርቡትን አንዳንድ ምሳሌዎች እንመልከት።

1. በጸሎት ወይም በዝማሬ ወቅት እጆችን ወደ ላይ ማንሣት፡- ይህ ልምምድ የመጣው ከየት ነው? ይህን የምናደርገው መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል ብለን ስለምናምን ነው ወይስ ሌሎችን በማየት የተማርነው ነገር ነው? ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ከሄድን እጆቻቸውን ወደ ሰማይ ዘርግተው የሚጸልዩ ክርስቲያኖችን በምሳሌነት እናገኛለን (መዝ. [63]፡4፤ 1ኛ ጢሞ. 2፡8)። ደግሞም በጀርባቸው መሬት ላይ ተንጋለው፤ ተንበርክከውና ቆመው የጸለዩ ሰዎችንም በምሳሌነት እናገኛለን (ዘጸ. 9፡18፤ ኢያ. 7፡6፤ ዕዝ. 9፡5፤ ነህ. 9፡2-5፤ ዳን. 6፡10፤ ማር. 11፡25)። ይህ የሚያመለክተው መጽሐፍ ቅዱስ ብቸኛ የሆነ የጸሎት መንገድን እንደማያስተምር ነው። በየትኛውም መንገድ መጸለይ የተለየ መንፈሳዊ አያደርግም። ለአንዱ ሰው በሚዘምርበት ወይም በሚጸልይበት ጊዜ እጆቹን መዘርጋት ይመቸው እንደሆነ መልካም ነው። ነገር ግን ይህ ለመጸለይ ከሁሉም የላቀ መንፈሳዊ መንገድ ነው ብለን እንዳናስብ እንጠንቀቅ። በሚዘምርበት ጊዜ እጅን ለማንሣት በምሳሌነት የምናቀርበው ልምምድ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የለም። ይህ ስሕተት አይደለም። ነገር ግን ልዩ መንፈሳዊ የመሆን ምልክት ተደርጎ መቆጠር የለበትም። ይህ አምልኮአችንን የበለጠ እውነተኛ የሚያደርገው ከሆነ ክልክል የሆነበት ነገር ፈጽሞ የለም። ነገር ግን ሌሎች ሰላደረጉት ብቻ ወይም የበለጠ መንፈሳዊ ለመምሰል ማድረግ የለብንም።

2. በጸሎት ጊዜ መንቀጥቀጥ፡- በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትም ሆነ ሙላት ከቁጥጥር ውጭ በሆነ መንቀጥቀጥ ለመገለጹ ማስረጃ የለም። ደቀ መዛሙርት በመንፈስ በተሞሉ ጊዜ የነበሩበት ቤት ስለ መናወጡ እናነባለን (የሐዋ. 4፡31)። ነገር ግን አካላቸው መንፈስ ቅዱስን መቀበላቸው እንዲረጋገጥ ስለመንቀጥቀጡ እናነብም። ይህ ጤነኛ የአምልኮ ሥርዓት አይመስልም። ቢሆንም ኖሮ መጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌ ይሰጠን ነበር። በተለይ በማስመሰል እንዳናደርግ መጠንቀቅ አለብን። በሌላ አባባል፣ ሌሎች ሲያደርጉ ስላየን ወይም መንፈሳዊ ለመምሰል ብለን ማድረግ የለብንም ማለት ነው።

3. በጸሎት ጊዜ «ሃሌቶያና» «በኢየሱስ ስም» እያሉ መጮህ፡- በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት አንድ ሰው በሚጸልይበት ጊዜ እና ሌሎችም በሚያደምጡበት ጊዜ፣ ጸላዩም ሆነ አድማጮቹ እነዚህን ቃላት በከፍተኛ ድምፅ ማሰማታቸው የወቅቱ ወግ ይመስላል። ይህን የሚያደርጉት ለምን እንደሆነ አይገባኝም። እግዚአብሔር ደንቆሮ ሰላይደለ ጸሎታችንን ለመስማት እንድንጮህ አይፈልግም። የኢየሱስን ስም ጮክ ብሎ መጥራት ስሙ ካለው ኃይል ሌላ የሚጨምረው ነገር የለም። እንደገና ይህ ከእኛ የሚጠበቅ የአምልኮ ዓይነት ሊመሆኑ በቂ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማረጋገጫ የለም። እንዲያውም በ1ኛ ቆሮ. 14፡30፣ 40 የተመለከተው ነገር ተቃራኒው ነው። ከቁጥጥር ውጪ ከሆነ አምልኮ ወይም ንግግር ይልቅ አምልኮ ሥርዓት ያለውና በሰዎች እእምሮ ቁጥጥር ሥር የሚመራ መሆን አለበት (1ኛ ቆሮ. 14፡14-17፣ 40)። ኢየሱስ እራሱ በምንጸልይበት ጊዜ ትርጉም አልባ የሆኑ

ቃሎችን በመደጋገም እንዳናነበንብ አስጠንቅቆናል (ማቴ. 6:7-8)። ጸሎት ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ በእግዚአብሔር ፊት ልብን ማፍሰስ ነው። የሚሰሙትን በተለየ መንገድ ለመንካት የሚደረግ አይደለም። በየዕለት ሕይወታችን እንደምንጠቀምበት ዓይነት ተፈጥሮአዊ ንግግር መሆን አለበት። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ ጸሎቶችን በሙሉ ብንመረምር ወደ እግዚአብሔር ለመጸለይ የተጠቀሙበት ልማዳዊውን ቋንቋ መሆኑን እንመለከታለን። በኃይል መጮህ ወይም አንዳንድ ሐረጎችን መደጋገም ትክክለኛ ለሚሆኑ የሚቀርብ ምንም ማስረጃ የለም።

እነዚህን ልምዶች በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን መመርመር አለብን። ልናደርጋቸው የፈለግነውን ዓይነት ነገሮች ብንሞክርም፣ አምልኮአችን እግዚአብሔር በቃሉ ከሰጠን መመሪያ በተቃራኒ የሚሄድ ከሆነ እግዚአብሔርን ደስ አያሰኘውም። እነዚህን ነገሮች በማድረግ እንግፋበት የሚሉ፣ ድርጊቶቹ አደብ የገዙ መሆናቸውንና የግል አምልኮን ብቻ ሳይሆን የኅብረት አምልኮንም እንደሚያነሣሡ ለማሳየት የሚረጋገጡ ሽክም ይጠብቃቸዋል። በ1ኛ ቆሮ. 14 ጳውሎስ ሰዎች በግል የአምልኮ ጊዜያቸው ስለሚያደርጉት ነገር ብዙ አልገለጸም። ዋናው ያሳሰበው ነገር ስለ ኅብረት አምልኮ ነበር። የጥቂት ሰዎች ልምድ የሌሎች ክርስቲያኖች አምልኮ ወይም ቤተ ክርስቲያን በማያምነው ሕዝብ መካከል ያላትን ምስክርነት እንዲያጠፋ ፈቃዱ አልነበረም።

4. በጸሎት ጊዜ መዘመር ወይም ማንጎራጎር፡- እንደገና መጽሐፍ ቅዱስን በምናጠናበት ጊዜ ሐዋርያት በሚጸልዩበት ወቅት ስለማዜማቸው ወይም ስለማንጎራጎራቸው የተጠቀሰ ነገር የለም። ይህ ወደ ቤተ ክርስቲያን የገባና ከአንዱ ክርስቲያን ወደ ሌላው የተዛመተ ልምድ ነው። ሰውዬው ወደ እግዚአብሔር እንዲጸልይ የሚረዳው ከሆነና በጉባኤ ውስጥ የሌሎችን ጸሎት ካልበሸ ስሕተት ሳይሆን ይችላል። ነገር ግን የእኛ ጸሎት የበለጠ መንፈሳዊ ወይም ትርጉም ያለው መሆኑን አያመለክትም። አእምሮአችንን በእግዚአብሔር ላይ እንድናደርግ ከፈለግነው ብቻ ይረዳናል።

5. በመንፈስ መገንደስ፡- የመጀመሪያዎቹ አራት ምሳሌዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባይደገፉም እንኳ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት በተቃራኒ የሚሄዱ አይደሉም። ነገር ግን ጭራሽ ገደብ የለቀቁ አንዳንድ ልምዶች አሉ። አንዳንድ የጴንጠቆስጤ ሰባዚዎች ከሚያደርጉት ከእነዚህ ልምዶች አንዱ በመንፈስ መገንደስ የሚባለው ልምድ ነው። መሪዎች ሕዝቡን ወደ ቤተ ክርስቲያን መድረክ ፊት በመጥራት እጆቻቸውን ከጫኑባቸው በኋላ እፍ በማለት ራሳቸውን ስተው ወደ መሬት እንዲወድቁ ያደርጉአቸዋል። ለዚህ የሚቀርበው የመጽሐፍ ቅዱስ መረጃ የት አለ? ለዚህ ልምድ ያለው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ እጅግ አነስተኛ ነው። በግሌ እንደማምነው ደግሞ ይህ ለክርስቲያኖች የሚጠቅም አይደለም። ታዲያ ይህ ምንን ያረጋግጥናል? ሰውዬው የበለጠ መንፈሳዊ መሆኑን አያሳይም። ይልቁኑ ለብዙዎች የሰባዚውን መንፈሳዊ ኃይል ለማድነቅ ብቻ የሚረዳ ነው። እግዚአብሔር በእንደዚህ ዓይነት ድርጊት እንደማይሳብ የተረጋገጠ ነው። በመንፈስ መገንደስ አደገኛም ሊሆን ይችላል። ሰዎች ሕሊናቸውን በሚስቱበት ጊዜ

ለሰይጣን ተጽዕኖ እራሳቸውን ክፍት እንደሚያደርጉ አንዳንዶች ያስተምራሉ። ምንም ይሁን ምን ይህ ተግባር በመንፈስ የሚገነደሰውን ሰው ይጠቅም እንደሆነና በእምነቱም ያበረታታው እንደሆነ ማስረጃ የለም።

6. እንደ ዱር እንስሳ መጮኹ፡- በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ክርስቲያኖች እንደሚጮኹ፡ እንደሚያንሩ ወይም የተለያዩ እንስሳት ድምፅ እንደሚያሰሙ ዘገባ አለ። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ምልክት እንደሆነ ግንዛቤ ይሰጠዋል። በእርግጥ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ትንሽ እንኳ ይህን የሚመስል አንዳችም ነገር የለም። እንደዚህ ዓይነት ልምምድ የሚያስገኘው ጥቅም ወይም አስፈላጊነቱ ኢምንት ነው።

7. ቅዱስ ሳቅ፡- የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማረጋገጫ ነው የሚባልለት ከቁጥጥር ውጭ የሆነ ይህ ሳቅ የሰዎችን ሕሊና አስቶ የሚጥላቸውም ጊዜ አለ። ለዚህም እምነትና ልምምድ ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የለም።

ወደ መጽሐፍ ቅዱስ በቀጥታ መመለስና ከእነዚህ ልምምዶች የትኞቹም መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንዳይደሉና ግልጽ መቃወሚያ እንዳላቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ጠቅሶ በቀጥታ ለመናገር ያስቸግራል። የትኞቹም ቢሆኑ በሚቀርቡበት ጊዜ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ የላቸውም። መሠረታቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ላይ የቆመ አይደለም። ይልቅ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለማድረግ እየተስፋፉ ያሉት ብዙውን ጊዜ አንድ ሰው ያደረገውን ሌላው ብዙውን ጊዜ በአጠያያቂ ዓላማ ተመርኩዞ በመቅዳት ስለሚያዛምተው ነው። ይህን ልምምድ የሚያደርጉ በአምልኮ ብቃትም ሆነ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ምንም የተሻለ ለውጥ የላቸውም። ከእነዚህ ልምምዶች አብዛኛዎቹ አዘናጊዎች ናቸው። ሰዎች እግዚአብሔርን በማምለክ ላይ እንዳያተኩሩ ያደርጋሉ፤ በማያምኑ ሰዎች ፊት ምስክርነታችንን ያጠፋሉ። እንደ እነዚህ ዓይነት ልምምዶችን መመልከት ከጀመርን ቁጥራቸው እየጨመረ ነው ያለው። ክርስቲያኖች እንደ እነዚህ ዓይነቶቹን መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የሌላቸውን ትላልቅ ስሜታዊ ልምምዶችን ለማድረግ እርካታ የለሽ ጥማት አላቸው። መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት ከሌለን ካጸናው የቃሉ መሠረት ላይ እየተናድን በሚናወጠው ስሜታዊ መሠረት ላይ ነን። እግዚአብሔር ከእንደዚህ ዓይነት አፈንጋጭ ልምምዶች ምን ክብር ሊያገኝ እንደሚችል ማየት ይሳነኛል።

እንደ ክርስቲያን መንፈስን እንድንመረምር ታዝዘናል (1ኛ ዮሐ. 4:1)። ከዚህ ጥቅስ ዓውደ-አሳብ በመነሣት ልንደርስበት የምንችለው ማጠቃለያ ከመንፈስ ቅዱስ የሚመነጩ አሳቦች እንዳሉ ሁሉ ክርኩስ መንፈስም የሚመነጩ መኖራቸውን ነው። እምነታችንና ተግባራችን ከየትኛው እንደሆነ ለመረዳት መመርመር ያስፈልገናል። ይህን እንዴት ማድረግ እንችላለን? የትኛውን መመዘኛ መጠቀም እንችላለን? የሰውዬውን ሥነ ምግባር ሕይወት ወይም ተግባሩን የሚፈጽምበትን ዓላማ መመርመር የመሰለ ብዙ መፈተኛ መንገዶች ያሉ ቢሆንም፤ የመጨረሻው መመዘኛ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር መጣጣሙን ማረጋገጥ ይሆናል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተመሳሳይ አካሄድ

ካላገኘን በስተቀር ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። ራሱን የብርሃን መልአክ አስመስሎ የሚያቀርበው ሰይጣን (2ኛ ቆሮ. 11:14)፤ ሰዎች ከእውነተኛው ነገር መልካም ወደሚመስል እንዲያዘምሙ ማድረግን ይወዳል። የማስመሰል አምልኮ፤ ሃይማኖታዊ አምልኮ ሲሆን፤ እርሱም የሞተ ነው።

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከእነዚህ ልምምዶች የትኞቹ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደሚደረጉ ዘርዘር። ለ) ከእነዚህ ልምምዶች መካከል ራስህ የትኞቹን ታደርጋቸዋለህ? ሐ) የምታደርጋቸው ለምንድን ነው? እንዴትስ ረድተሃል? መ) ወደ ቤተ ክርስቲያን በሚገቡ አዳዲስ ልምምዶች ቁጥጥር አለማድረግ ስለሚያስከትለው አደጋ የምትሰጠው ምስክርነት ምንድን ነው? ሠ) እነዚህን ልምምዶች በመፈተን በአጠቃቀማቸው ላይ ለክርስቲያኖች ምክርን በመስጠት ሽማግሌዎች ያለባቸው ኃላፊነት ምንድን ነው ብለህ ታስባለህ?

እነዚህ ልምምዶች ወደ አብያተ ክርስቲያናት የሚሰፍሩበት ሁኔታ ያሳስበኛል። እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን አዳዲስ ልምምዶችን ከመመርመርና በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ መደገፋቸው ከመጠየቅ ይልቅ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ወይም ክርስቲያኖች ያደረጉትን የመቅዳትና የመተግበር ዝንባሌ ይጻፍዎታቸዋል። በጥንቃቄ ሳንመረምር አዳዲስ ትምህርቶችንና ልምምዶችን መቀበል አደገኛ ነው። እንደ እነርሱ መንፈሳዊ መስሎ ለመታየት ብቻ ሌሎች ያደረጉትን ነገር መቅዳት ስሕተት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ኃጢአት «ግብዝነት» ብሎ ይጠራዋል (ማቴ. 6:1)።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከላይ ከተጠቀሱት ልምምዶች አንዱ ወደ ቤተ ክርስቲያንህ እንዴት እንደገባ ግለጽ። ለ) አንዳንድ ጊዜ ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ የሚገለጥ አምልኮ ከማቅረብ ይልቅ ሌሎች የሚያደርጉትን ለመኮረጅ ተብሎ የሚፈጸመው እንዴት ነው? ሐ) አዳዲስ ልምምዶች ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲመጡ ያለ አንዳች መከላከል የመፍቀድ አደገኛነቱ ምንድን ነው?

የእኔ መልእክት ወይም ሁላችንንም የምለምነው ነገር «እውነተኛች እንሁን» ነው። በአጠገባችን ያሉት ሌሎች ስላደረጉት ሳይሆን የእግዚአብሔር መንፈስ እጆቻችንን እንድናነሣ ካዘዘን እንደታዘዝነው ብናደርግ መልካም ነው። በተጨማሪ በዚህ መንገድ እንዲያመልኩ መንፈስ ቅዱስ ያሳነሣቸውን ሰዎች ዝቅ አድርገን አንመልከት። እምነታችንና ልምዳችንን በተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ላይ ለማድረግ የምንፈልግ ሰዎች እንሁን። በመጽሐፍ ቅዱስ መመሪያዎችና ምሳሌዎች በግልጽ የተቀመጡትን ነገሮች ሳንፈርድ ሰዎች እንዲጠቀሙባቸው ነፃነት እንስጣቸው። ከመጽሐፍ ቅዱስ አካሄድ ጨርሶ የራቁትን ግን ከፍተኛ ጥንቃቄ እናድርግባቸው።

ከላይ የተጠቀሱትን በልሳን መናገርን ወይም ፈውስን የመሳሰሉ ልምምዶችን አምርረው የሚቃወሙ ሰዎች በሚሉት የማልስማማበት ቢሆንም፤ የሚናገሩት ነገር ግን ለጥንቃቄ ሊረዳን ይችላል። ለምሳሌ፡- በልሳናት እንናገራለን የሚሉ ወይም በጣም ልምምዶችን የሚሹ ሰዎች እነዚህን ነገሮች የሚያደርጉት በአጋንንት ተጽእኖ ለመሆኑ አንዳንድ ማስረጃዎች አሉ። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማስረጃዎችን የበለጠ

በመፈለጋችን ምክንያት ብቻ በካሪዝማቲክ ትምህርቶች ውስጥ ያየናቸውንና ቤተ ክርስቲያንን እጅግ በጣም የረዱ ልምዶችን ሰይጣን እየወሰደ ቤተ ክርስቲያንን ለማጥፋት እንዲጠቀምበት ዕድል ልንሰጠው አይገባም።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሰዎች አንዳንድ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን አምልኮ ወቅት መንፈሳዊ ሆነው ለመታየት የሚያደርጓቸውን ነገሮች ዘርዝር። ለ) እነዚህ ልምዶች የመጡት ከየት ነው? ሐ) እነዚህ ልምዶች የተገኙት ከመጽሐፍ ቅዱስ ለመሆኑ ምን መረጃ አለ? ማብራሪያ ስጥ። መ) በመጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያልተከለከሉትን በመቀበልና ምንም መጽሐፍ ቅዱሳዊ መነሻ የሌላቸውን ማናቸውንም ልምዶች ወደ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመጋበዝ መካከል መኖር የሚገባው ሚዛናዊነት ምንድን ነው ብለህ ታምናለህ?

ሦስተኛ ቀን፡-

በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ልሳን በመናገር መካከል ያሉ ግንኙነቶች

1ኛ ጥያቄ፡- «በልሳናት ካልተናገርክ በስተቀር የመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ሙሉ ህልውና የለህም። በልሳናት ካልተናገርህ በስተቀር በመንፈስ ቅዱስ አልተጠመቅህም።» ሀ) እነዚህንና የመሳሰሉትን አባባሎች እንዴት እንደሰማህ ግለጽ። ለ) ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እስካሁን ካጠናኸው ጥናትህ እነዚህን አባባሎች እንዴት ትመልሳቸዋለህ?

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በልሳናት መናገርን ማስከተል አለበት የሚለውን አሳብ ሁሉም ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የሚያጠብቁት ባይሆንም እንኳ በብዙ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች አእምሮ ውስጥ ለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ተቀዳሚ ማረጋገጫው በልሳን መናገር መሆኑ የጸና ነው። ይህ አሳብ የመጣው ከየት ነው? ከመጽሐፍ ቅዱስ የሚያቀርቡት ማረጋገጫ ምንድን ነው? ለዚህ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ወደ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ፊታቸውን ይመልሳሉ። ስለ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ያላቸው መረዳት፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በክርስቲያኖች ላይ ሲወርድ የመንፈስ ቅዱስ ህልውናው እንዲረጋገጥ ተአምራዊ በሆነው በልሳናት የመናገር ምልክት መታጀብ እንዳለበት ያስተምራል የሚል ነው። ብዙ ክርስቲያኖች ዛሬ በሚለወጡበት ጊዜ በልሳናት ስለማይናገሩ መንፈስ ቅዱስ በኃይል በመምጣት በልሳን ንግግር የሚረጋገጥበት ግልጽ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ «ሁለተኛ ሥራ» መኖር አለበት በማለት ይከራከራሉ።

ጥያቄው የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በእርግጥ በልሳናት መናገርን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አስፈላጊ ምልክት አድርጎ ያቀርባልን ? በክርስቲያኖችስ ሕይወት መታየት ያለበት ነገር ነውን? በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ በልሳናት መናገር ከመንፈስ ቅዱስ ህልውና ጋር ተያይዞ የቀረበባቸው ሦስት ቦታዎች ብቻ አሉ። በሐዋርያት ሥራ 2:4 ላይ መንፈስ ቅዱስ በ120 አማኞች ወይም የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ላይ ካመኑ በኋላ እንደወረደ እንመለከታለን። በሐዋርያት ሥራ 10ና 19 ላይ መንፈስ ቅዱስ

በአሕዛብ ክርስቲያኖችና በመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ላይ ባመኑ ጊዜ እንደወረደ እንመለከታለን። በሦስቱም ቦታዎች ላይ በልሳናት መናገር የመንፈስ ቅዱስ ህልውና የተረጋገጠበት መንገድ ነው።

16ኛ ጥያቄ፡- የሐዋርያት ሥራ 2፡1-4፣ 10፡44-47፣ 19፡1-7 አንብብ። ሀ) በእነዚህ ሦስት ስፍራዎች በልሳናት መናገር የቻሉት እነማን ነበሩ? ለ) በትናንትናው ትምህርት ላይ በመመሥረት መንፈስ ቅዱስ እነዚህን ሰዎች በልሳናት እንዲናገሩ ያስቻለበትን ምክንያት ዘርዝር። መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ውስጥ ስለመገኘቱና ከደኅንነት በኋላ የመንፈስ ቅዱስ «ዳግሞ ሥራ» ሆኖ ስለመገለጡ ያለማወላወል እንድናምን እነዚህ ሦስት ሁኔታዎች በቂ ማረጋገጫ የሚሰጡን ይመስልሃልን? መልስህን አብራራ።

ክርስቲያኖች ከደኅንነታቸው በኋላ ለሚቀበሉት የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማረጋገጫው በልሳናት መናገራቸው ነው ለሚለው የሥነ መለኮት ትምህርታቸው የጴንጣቆስጤ ክርስቲያኖች ማስረጃ አድርገው ለማቅረብ የሚጠቀሙባቸው በልሳን ስለመናገር የሚያወሱትን እነዚህን ሦስት ሁኔታዎች ነው። ሉቃስ እነዚህን ታሪኮች የጻፈው መንፈስ ቅዱስ በታሪክ ሁሉ ውስጥ ለሚሠራው ሦስቱ ሁኔታዎች ምሳሌ መሆናቸውን ለማሳየት ነው የሚል መረዳት አላቸው። ነገር ግን ሁኔታው እንደዚህ ነው? መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ ሁሉ በልሳናት የተናገሩበትን እነዚህን ሦስት ታሪኮች ስንመለከት በልሳናት የመናገር ችሎታ ያረጋግጥ የነበረው የመንፈስ ቅዱስ ህልውናን ነበር? በሥነ መለኮታቸው ካሪዝማቲክ ባልሆኑ ክርስቲያኖች አመለካከት እግዚአብሔር በእነዚህ ሦስት ሁኔታዎች በልሳናት መናገርን እንደ ምልክት አድርጎ የሰጠበት አንድ ልዩ ነገር እየተካሄደ መሆኑን ለማረጋገጥ ነው። ቀጥለን እያንዳንዱን ታሪክ ለየብቻ እንመለከታለን።

1) የሐዋርያት ሥራ 2፡- በሐዋ. 2 ላይ 120 ደቀመዛሙርት (ያመኑት 3000 ሳይሆኑ) በመንፈስ ቅዱስ በተጠመቁና በተሞሉ ጊዜ ሁሉም በልሳናት መናገር ጀመሩ። ጴጥሮስ እየተፈጸመ የነበረው ምን እንደሆነ ለማያምኑት አይሁድ በሚናገርበት ጊዜ ወደ ብሉይ ኪዳን አመለከታቸው። ጴጥሮስ በልሳን በመናገራቸው ህልውናው የሚረጋገጥበት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ፣ እግዚአብሔር በኢዩ. 2 የተናገረውን ትንቢት መፈጸም ለመጀመሩ ለእስራኤል ማረጋገጫ ነው ይላቸዋል። የሰቀሉት ኢየሱስ የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚያመጣው መሢሕ እንደሆነ ይገልጽላቸዋል። ሕፃን የነበረችው ቤተ ክርስቲያን የብሉይ ኪዳን ተስፋ የተፈጸመባት የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆነች። አይሁዳውያን በብሉይ ኪዳን ሥርዓት ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡበት ጊዜ አከተመ። ይልቁኑ የአይሁድ ሕዝብም እንዲድኑና በብሉይ ኪዳን ቃል የተገቡላቸውን በረከቶች በሙሉ እንዲቀበሉ ከተፈለገ፣ ወደ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል መምጣት አለባቸው።

ጴጥሮስ የሚሰብከው ነገር በእርግጥ እውነት መሆኑን አይሁዶች እንዴት ይወቁ? እግዚአብሔር ኢየሱስን ከተከተለ ከዚህ ትንሽ ቡድን ጋር እንደነበረ እንዴት ይወቁ? ምንም የማያወዛግቡና ግልጽ ምልክቶች ካላዩ በስተቀር አይሁዳውያን ይህን «ናዝሬውያን» በመባል የሚታወቀውን የተናቀ አፈንጋጭ

የሰሜንኞች አናሳ ቡድን፤ እግዚአብሔር ለገባላቸው የብሉይ ኪዳን ተስፋዎች መፈጸሚያ ነው ብለው ለማመን ያዳግታቸው ነበር። ስለዚህ እግዚአብሔር ከዚህ ቡድን ጋር እንደነበረ፤ የሚናገሩትም መልእክት እውነት እንደሆነ በግልጽ ለማረጋገጥ እግዚአብሔር በልሳናት የመናገር ስጦታ ለደቀ መዛሙርት ሰጠ። ምልክቱ ትንቢት ወይም ሌላ ልዩ ተአምራት ያልሆነው በልሳናት መናገር የሆነው ለምን ነበር? እርግጠኛ ሆነን በዚህ ምክንያት ነው ለማለት አንችልም። ምክንያቱም ኢየሁዳ እራሱም የጠቀሰው ትንቢት እንጂ በልሳናት መናገርን አልነበረም። በዚህ ጊዜ ከዓለም ዙሪያ የመጡ እግዚአብሔር ከደቀ መዛሙርት ጋር ስለመሆኑ የሚታይ ማረጋገጫ የሚሹ አይሁዳውያን ስለነበሩ በልሳን መናገርን እግዚአብሔር እንደ ምልክት ተጠቅሞ ይሆንን? በሚታወቁ ልሳናት መናገር፤ ወንጌልና መንፈስ ቅዱስ፤ ለአይሁድ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን ለሁሉም ሕዝቦች የተሰጡ ዓለም አቀፍ ስጦታዎች መሆናቸውን ለአይሁድና ለደቀ መዛሙርት የሚያሳይ ስለሆነ ይሆንን? የምንችለው መገመት ብቻ ነው። ግልጽ የሆነው ነገር በልሳናት መናገር የሚያረጋግጠው በኢዩ. 2 ላይ የተሰጡት የተስፋ ቃል ኪዳኖች በመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን በሚገኙ በእነዚህ ጥቂት ክርስቲያኖች አማካኝነት መፈጸም መጀመራቸውን ነው። ቤተ ክርስቲያን አሁን የእግዚአብሔር ሕዝብ እንጂ የእስራኤል ሕዝብ ወይም በብሉይ ኪዳን እንደ ነበረው የአይሁድ ሕዝብ አልነበረችም።

2. የሐዋርያት ሥራ 10:- እግዚአብሔር በአይሁድ ሕዝብ እጅግ የተጠሉ ለነበሩት ለአሕዛብ መንፈስ ቅዱስን የመስጠቱ ጉዳይና ህልውናውንም ለአይሁድ ክርስቲያኖች መጀመሪያ በሰጠበት መንገድ ማረጋገጡ ለመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን እጅግ ጠቃሚ የሆነ እውነት ነበር። እግዚአብሔር አሕዛብን በእምነታቸው ምክንያት ብቻ ወደ ክርስቶስ አካል እንደ ጨመራቸው ይህ ምልክት ሆኗል። አሕዛብ ለመዳንም ሆነ የቤተ ክርስቲያን አባል ለመሆን አስቀድመው አይሁድ መሆን አይጠበቅባቸውም ነበር። በሐዋርያት ሥራ 11:1-3 ላይ አይሁድ ሐዋርያው ጴጥሮስ ወደ አንድ አሕዛብ ሰው ዘንድ እንደ ሄደና ወንጌልን እንደ ሰበከለት በሰሙ ጊዜ ያሳዩትን ምላሽ አስታውሰ። ጴጥሮስ ለዚህ ጉዳይ የሰጠውን መግለጫ የተቀበሉት መንፈስ ቅዱስ በአሕዛብ ላይ እንደ ወረደ በሰሙ ጊዜ ብቻ ነበር። በሐዋርያት ሥራ 15 ላይ የተጻፈውን በኢየሩሳሌም ጉባኤ ላይ የተደረገውን ኃይለኛ ክርክር ታስታውሳለህን? ከብዙ ዓመታት በኋላ በርካታ አይሁዳውያን ክርስቲያኖች አሕዛብ ኢየሱስን እንደ መሢሐቸውና አዳኛቸው አድርገው ለመቀበል አስቀድመው አይሁድ መሆን አለባቸው እያሉ ይከራከሩ ነበር። አሕዛብ ወደ ይሁዲነት የሚመጡት በመገረዝና የአይሁድን ሕግ በመጠበቅ ነበር። እግዚአብሔር አሕዛብን እንደ ተቀበለ ለአይሁዳውያን ክርስቲያኖች የሚያረጋግጥበትን ብቸኛ መንገድ መጠበቅ ሳያስፈልግ እግዚአብሔር ለእነርሱም መንፈስ ቅዱስን መስጠቱና ሙሉ ክርስቲያኖች መሆናቸውን ማሳየቱ ነበር። አይሁዳውያን አሕዛብ መንፈስ ቅዱስን እንደ ተቀበሉ እርግጠኞች የሚሆኑበት መንገድ ደግሞ አንድ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ የሆነ ምልክትን ማየት ነበር። ስለሆነም እግዚአብሔር በፍጹም የእኩልነት ደረጃ መቀበሉን ለማሳየት ከዚህ ቀደም ለአይሁድ የሰጠውን ያንኑ

ምልክት ተጠቀመ። ሰው የሚድነው በእምነት ብቻ እንደ ሆነ በግልጽ ለማሳየት እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ለአሕዛብ ባወረደ ጊዜ በልሳናት መናገርን ሰጣቸው። ለአሕዛብ ሙሉና ፍጹም ክርስቲያን ለመሆን መገረዝም ሆነ የአይሁድን ሕግ መጠበቅ አላስፈለጋቸውም። እግዚአብሔር ሌላ ምልክት ተጠቅሞ ቢሆን ኖሮ ምልክቶችን በማወዳደር የእኔ ይበልጣል የሚል ክርክር ይነሣ ነበር።

3) የሐዋርያት ሥራ 19፡- መጥምቁ የሐንስ ከታላላቅ ነቢያት አንዱ እንደ ነበር ኢየሱስ እራሱ ተናግሯል (ማቴ. 11:11)። በአገልግሎቱ ጥቂት ዓመታት የሐንስ በርካታ ደቀ መዛሙርትን በማፍራቱ ሮም በምትገዛበት ዓለም ሁሉ ተሰራጭተው ነበር። ብዙዎቹ የሐንስ በተገደለበት ጊዜ ፍልስጥኤምን ትተው ስለወጡ ለኢየሱስ ሞት፣ ቀብርና ትንሣኤ ምክንያት የሆኑትን ሁኔታዎች አልተመለከቱም ነበር። መጥምቁ የሐንስን በምታከብረው ቤተ ክርስቲያን ዓይንስ የሚታዩት እንዴት ነበር? የየሐንስ ጥምቀት (የደቀ መዛሙርቱን ንስሐ መግባት ያስከተለ) በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ሊያደርጋቸው ይችላል ነበርን? እግዚአብሔር በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ለመጨረሻ ጊዜ በልሳናት መናገርን ለቤተ ክርስቲያን ትልቅ ጠቃሚ ትምህርት ለማስተማር እንደ ምልክት ተጠቀመበት። የየሐንስ ጥምቀት ማዳን የሚችል አልነበረም። አንድ ሰው የሚድነው በኢየሱስ ሊያምን ብቻ ነው። እነዚህ ሰዎች መቼ በትክክል እንደ ጻኑ እንዴት መናገር ይቻላል ነበር? የመጥምቁ የሐንስ ደቀ መዛሙርት እርሱን ይከተሉ በነበረ ጊዜ ያልተደረገ፣ ነገር ግን የኢየሱስን የተጠናቀቀ የመስቀል ሥራ ባመኑ ጊዜ በትክክል የሆነላቸው ምን እንደ ሆነ እንዴት ማወቅ ይችላሉ? ይህ የየሐንስ ጥምቀት ለሰው ደኅንነት በቂ አለመሆኑን እንዴት ማወቅ ይቻላል? በኢየሱስ ስም እስኪጠመቁ ድረስ መንፈስ ቅዱስን እንዳልተቀበሉ የሚያሳይ አንድ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ምልክት ከተገኘ ብቻ ይሆናል። በልሳናት የመናገር ምልክት የየሐንስ ጥምቀት በቂ እንዳልነበር እግዚአብሔር ለሁሉም ያሳየበት መንገድ ነው።

እንግዲህ አንዳንዶች በልሳናት መናገር የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምልክት ነው ወደሚል ማጠቃለያ እንዴት እንደ ደረሱ መመልከትና መረዳት ቀላል ነው። በሦስቱ ጊዜያት እንደዚህ ነበር። ነገር ግን እነዚህ ሦስት ጊዜያት ደኅንነት በኢየሱስ ብቻ መሆኑን ለመመስከር የመንፈስ ቅዱስ ህልውና ልዩ ማረጋገጫ የተፈለገባቸው ጊዜያት ነበሩ። ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው በልሳን መናገራቸው ያልተጠቀሰበት ሌሎች ጊዜያት እንደ ነበሩም ተመልክተናል። ይህ የሚያሳየው በልሳናት መናገር ሰው መንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ የማደሩ ቋሚ ምልክትና ማስረጃ እንዳልነበረ ነው።

በተጨማሪ ሰዎች በልሳናት መናገርን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ልማዳዊ ምልክት አድርገው እንዳልጠበቁት የሚያሳይ ቢያንስ አንድ ፍንጭ ከሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እናገኛለን። በሐዋ. 11:13-18 ጲጥሮስ በቆርኔሌዎስ ቤት የነበረውን ልምምዱን ሲያካፍል መንፈስ ቅዱስ በሁሉም ላይ በወርደበት ዓይነት በአሕዛብ ላይ ይመጣል አላለም። ሰዎች ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ሊቀበሉ እንደሚያደርጉት በልሳናት ተናገሩ አላላም። በዚያ ምትክ በቆርኔሌዎስ ቤት የሆነው ነገር በመጀመሪያው እንደ ሆነው ዓይነት

መሆኑን ተናገረ። ጴጥሮስ «በመጀመሪያ ጊዜ» ያለበት ምክንያት፥ ለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና መውረድ የመጀመሪያው ማረጋገጫ በልሳን መናገር ስለመሆኑ የሚያውቀው ብቸኛ ልምድ የጴንጠቆስጤ ዕለት ስለነበር ሊሆን ይችላል።

በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቁ ክርስቲያኖች ሁሉ በልሳናት እንደማይናገሩ የተሰጠ የመጨረሻ ማረጋገጫ የምናገኘው 1ኛ ቆሮ. 12 ላይ ነው። እያንዳንዱ ክርስቲያን በመንፈስ የተጠመቀ ቢሆንም እንኳ (1ኛ ቆሮ. 12:13)፥ ጳውሎስ ሁሉም ግን በልሳናት አይናገሩም አለ (1ኛ ቆሮ. 12:30)። [ማስታወሻ፡- በግሪክ ይህ ጥያቄ የቀረበበት መንገድ አሉታዊ መልስን የሚጋብዝ መሆኑ ግልጽ ነው። በተሻለ መንገድ መተርጉም ቢፈለግ (ሁሉም በልሳን አይናገሩም። ይናገራሉ እንዴ?) የሚል ይሆናል።]

አንዳንድ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች በ1ኛ ቆሮ. ላይ የምናገኘው በልሳናት የመናገር ጉዳይ ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ብቻ የተሰጠ ስጦታ ነው ይላሉ። ሆኖም ግን የሐዋርያት ሥራ 2 እና 10 ልሳናት የተለያዩ ናቸው። በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው ልሳን ግን በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አማካኝነት የሚመጣ፥ ሁሉም ክርስቲያኖች በመንፈስ ለመጠመቃቸው ማረጋገጫነት የሚሹት መሆን አለበት ይላሉ። ይህ ክፍል 1ኛ ቆሮ. 12:30 ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እንደሚናገር እውነት ነው። ነገር ግን ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ይናገራል። በዚህ ላይ ያለው በልሳን መናገር ሰው በመንፈስ ቅዱስ ሲጠመቅ ከሚለማመደው የልሳን ንግግር የተለየ ነው ማለት ወጥነት የሌለው የራስን አመለካከት መጽሐፍ ቅዱስ እንዲደግፍ የማስገደድ ያህል ይሆናል። 1ኛ ቆሮ. በግልጽ የሚያስተምረን በልሳናት መናገር ለሁሉም ክርስቲያኖች ሳይሆን ለአንዳንዶች የተሰጠ ስጦታ መሆኑን ነው።

በእኔ እምነት ልሳን ለመንፈስ ቅዱስ መውረድ ምልክት መሆኑን በሚገባ የተረዳነው ከሆነ ለአንዳንዶች መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው ለመሥራቱ ቢሆንም የግድ የሚያስፈልግ አለመሆኑን መገንዘብ ያስፈልጋል። መንፈስ ቅዱስ ያላቸው ብዙ ክርስቲያኖች በልሳን አይናገሩም።

17ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት፡- የሐዋ. 1:4-5፥ 8፤ 2:33፤ 38-39፤ 5:32፤ 8:17፥ 20-21፤ 10:43-45፤ 11:17-18፤ 19:2-4። በክርስቲያን ላይ መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድ መግለጽ ያለባቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?

ከሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ጥናት የምንመለከተው አንድ ተጨማሪ ነጥብ ከደኅንነት በኋላ ለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ወይም ለመንፈስ ቅዱስ መውረድ ምንም ዓይነት ቅድመ-ሁኔታ ያለመቀመጡ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከደኅንነት በኋላ የሚመጣ ከሆነ በክርስቲያን ላይ በኃይል እንዲወርድ (በሁለተኛ በረከት) የሚያስችሉ ሁኔታዎችን መጽሐፍ ቅዱስ ያስቀምጥልን ነበር። ብዙ የጴንጠቆስጤ ሥነ መለኮት ትምህርት አስተማሪዎች ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን ከመቀበላቸው ወይም በመንፈስ ቅዱስ ከመጠመቃቸው በፊት ማድረግ ያለባቸው አንዳንድ ነገሮች እንዳሉ

ይናገራሉ። ጸሎት፣ መታዘዝና እምነትና አንዳንድ ጊዜ እንደ እጅ መጫን ያሉትን ድርጊቶች ይዘረዝራሉ። ከእነዚህ ጥቂቶቹ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ መንፈስ ቅዱስ በወረደባቸው አንዳንድ ጊዜያት ላይ የነበሩ ቢሆንም በሁሉም ጊዜያት ግን አልነበሩም።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ እነዚህ ነገሮች ለመንፈስ ቅዱስ መውረድ እንደ ቅድመ-ሁኔታ የተሰጡበት ቦታ ፈጽሞ የለም። በሐዋ. 1:4-5፣ 8 (ሉቃስ 3:15-17)፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የተገለጸው እንደ ተስፋ ቃል ነው። በግሪክ «ትቀበላላችሁ» የሚለው ግሥ የሚያመለክተው ተቀባዮቹ የሚያደርጉት ምንም ነገር ሳይኖር ወደፊት እንደሚፈጸም ተስፋ ነው። ኢየሱስ በሚናገርበት ጊዜም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ይቀበሉ ዘንድ ማድረግ ስላለባቸው ምንም ነገር አልተናገረም። መጸለይ፣ እራስን መስጠትና መታዘዝም በቅድመ-ሁኔታነት አልቀረቡም። ይልቁኑ ተስፋ የተሰጠው ስጦታ እስኪመጣ ድረስ እንዲጠብቁ ብቻ ነገራቸው። ሊያግዙት የሚገባ ቅድመ-ሁኔታ በኢየሱሱም መቆየት ብቻ ነበር። መንፈስ ቅዱስ አዲስ አማኞችን ባጠመቀበት በመጀመሪያው ወቅት ለመቀበል ሲሉ ስላደረጉት እንደ መጸለይ፣ እራስን መስጠት መሻት የመሳሰሉ አንዳችም ነገር አልተናገረም። መንፈስ ቅዱስ በመጣ ጊዜ የነበሩበትን ሁኔታ ለመግለጽ ሉቃስ የተጠቀመበት ቃል ቁ. 2 ላይ ተቀምጠው ነበር የሚል ነው። በመጨረሻ፡- የመንፈስ ቅዱስን መምጣት ለመግለጽ አገልግሎት ላይ የዋሉት አራት ቃላት ያለ ምንም ቅድመ-ሁኔታ መምጣቱን ያረጋግጣሉ። እነዚህ አራት ቃላት፡- 1) ተስፋ (የሐዋ. 1:4፣ 2:33-39፣ ሉቃስ 24:49)፤ 2) ስጦታ (የሐዋ. 2:38፣ 8:20፣ 10:45፣ 11:17)፤ 3) የሰጠው (የሐዋ. 5:32፣ 11:17-18) እና 4) ትቀበላላችሁ (የሐዋ. 1:8፣ 2:38፣ 8:17፣ 10:47፣ 19:2) የሚሉ ናቸው።

የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ለመሆንና በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ የተሰጠ ብቸኛ ቅድመ-ሁኔታ ንስሐ መግባትና በክርስቶስ ማመን ነው። (የሐዋ. 2:38፣ 10:43 እና 19:4ን ከሐዋ. 9:17ና ከ22:16 ጋር አወዳድር)። በሐዋርያት ሥራና በቀረው የአዲስ ኪዳን ክፍል ሁልጊዜ የምንመለከተው በኢየሱስ ከማመን በቀር በእነርሱ በኩል ምንም ዓይነት ድርጊት ወይም ሁኔታ ሳይፈለግ መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ ባመኑት ሁሉ ላይ እንደ ወረደባቸውና እንዳጠመቃቸው ነው። ይህ የሚያጠናክረው የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆንና መጠመቅ ሰው በሚለወጥበት ጊዜ በሕይወቱ የሚፈጸም መሆኑን ነው።

አንዳንድ የጴንጠቆስጤ ክርስቲያኖች የሐዋ. 5:32 መታዘዝ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ቅድመ-ሁኔታ መሆኑን ያስተምራል ይላሉ። የሚያስተምረው ይህን ነውን? ከዚህ ጥቅስ የሚከተሉትን ነገሮች ልብ በል!

1. ክፍሉ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ በደኅንነት ጊዜ ስለ መምጣቱ ነው። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ሁለተኛ መምጣት ማለትም የማጥመቅ ሥራው ከሆነ ሉቃስ በቃላት አጠቃቀሙ ግልጽነት ጎድሎታል ማለት ይሆናል።

2. መንፈስ ቅዱስ በአንድ ሰው ላይ የሚወርደው ወይም የሚያጠምቀው ሰውየው ስለሚታዘዝ ከሆነ፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት

በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ በተሰጠው የተስፋ ቃል መሠረት ነፃ ስጦታ መሆኑ ቀርቶ የሥራ ውጤት ይሆናል (ሮሜ. 4:4 ተመልከት)።

3. ጴጥሮስ ለወንጌል ትእዛዛት የእምነት ምላሽ በመሆን ስለሚገለጸው ታዛዥነት እንደሚናገር ክፍለ-ምንባቡ በግልጽ ያስቀምጣል። (የሐዋ. 5:31 ና 6:7 ላይ ያለውን አሳብ ተመልከት)። ይህ ሰዎች ለእምነት ወይም በክርስቶስ እንዲያምኑ ለተደረገ ጥሪ የመታዘዛቸው ምሳሌ ነው። እውነተኛ እምነት ሁልጊዜ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ የመኖር ውሳኔንም ይጨምራል።

4. መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድ ሙሉ በሙሉ መታዘዝ አስፈላጊ ከሆነ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል የሚበቃ አለ ብለን መናገር እንችላለን? ከሚታወቁ ኃጢአቶች ሁሉ ነጽተን ሙሉ በሙሉ የታዘዝንበት ጊዜ ኖሮ ያውቃል?

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንዳንድ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል አስፈላጊ ሁኔታዎች ናቸው ብለው የሚያስተምሩት ምን ምን ናቸው? ለ) መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል የሚያስፈልጉ ቅድመ-ሁኔታዎች ናቸው ብለህ የምታምነው ምን ምንን ያካትታል?

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ሙላት እንደዚሁም በልሳን መናገርን በተመለከተ ጴንጠቆስጤና ጴንጠቆስጤ ባልሆኑ፣ ክርስቲያኖች መካከል በሚታየው የማያቋርጥ ውዝግብ ላይ ከፍተኛ ትኩረት አድርገናል። ይህን ያደረግንበት ምክንያት በአብያተ ክርስቲያናት መካከል በአሁኑ ጊዜ መከፋፈልን ከሚያስከትሉ ነገሮች አንዱ ይህ ስለሆነ ነው። በጥናታችን ሁሉ ይህ ክርክር ክርስቲያን መሆን አለመሆናችንን የሚወስን እንዳይደለ ለማስተማር በቂ ጥንቃቄ አድርገናል። ይህ ክርክር የትኛው ቡድን ጌታን ይወዳል፣ መንፈሳዊውስ የትኛው ነው የሚልም አይደለም። በአጠቃላይ ስንመለከተው ሁለቱም ቡድኖች በቅንነት ኢየሱስ ክርስቶስን ለመከተልና ለእርሱ ለመኖር የሚፈልጉ ናቸው። ነገር ግን ጥያቄያችን አዲስ ኪዳን ከሚያስተምረው ትምህርት ጋር የበለጠ ቅርብ የሆነው የትኛው አመለካከት ነው? የሚል ነው። የጴንጠቆስጤ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ ለዳግመኛ መባረክ ወደ ክርስቲያን ሕይወት በመምጣት በልዩ ኃይል መሙላቱ የማንኛውም ክርስቲያን ልምምድ መሆን እንዳለበት የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ያስተምራል ብለው ያምናሉ። ነገር ግን የአዲስ ኪዳን ማስረጃዎች ክርስቲያኖች ሁሉ ከዳኑበት ቅጽበት ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ አብሮአቸው እንደሚኖር የሚያስተምር መሆኑን ተመልክተናል። ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያኖች ላይ ልዩ በሆነ መንገድ ይመጣል ቢሉም ግን ይህን አመጣጥ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ይሉታል። በተጨማሪ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ልዩ የሆነ ሁለተኛ በረከትን አንድ ጊዜ ብቻ በመፈጸም የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎትን የሚያጠቃልል ሳይሆን በክርስቲያን ዘመን ሁሉ በተደጋጋሚ ያለማቋረጥ ክርስቲያኖችን የሚያድስበት ነው ይላሉ።

ልናስታውሰው የሚገባን ዋና ነገር ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሙላት ምን እናምናለን? የሚለው አይደለም። ቁም ነገሩ አሁን የምንኖረው በመንፈስ ቅዱስ ምሪትና ቁጥጥር ሥር መሆኑ ነው። አሁን በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተናል ወይ? መንፈሳዊ ሕይወታችን ፅላት በፅላት እያደገ ነው ወይ? ሕይወታችን የተለየ መሆኑን ሰዎች ያያሉ ወይ? በምናገለግለው ማኅበረሰብ ላይ በግ ተጽእኖ አድርገናልን? በአገልግሎታችን ውስጥ ኃይል አለ? በሐዋ. 1:4፥ 8 ላይ የምንመለከተው ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን ለእኛ የሰጠበት ዋና ምክንያት በታላቅ ኃይል የመመስከር ችሎታን እንዲሰጠን ነው። ይህ እየሆነ ነውን? ስለ እነዚህ ሁለት የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች ልንናገርና ልንከራከርም እንችላለን። ነገር ግን እግዚአብሔር የሚገደው ነገር በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር የመኖራችን ጉዳይ ነው። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን በጣም የሚያስፈልጉት ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላትና ጥምቀት በትክክል የሚረዱ የሥነ መለኮት መምህራን አይደሉም። ነገር ግን በትምህርት ቤት፣ በቤተ ክርስቲያን፣ በሥራ ቦታ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር የሚኖሩና ክፉ ነገሮችን ሁሉ በመሸሻ እግዚአብሔር ይጠቀምባቸው ዘንድ ሕይወታቸውን የሚሰጡ ክርስቲያኖችን ነው። መንፈስ ቅዱስ ለመጀመሪያዬ ቤተ ክርስቲያን የሰጠውን ኃይል በሕይወታችንና በቤተ ክርስቲያናችን የምናየው ይህ ሲሆን ብቻ ነው።

19ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የመንፈስ ቅዱስን የማጥመቅና የሙላት ተግባርን በትክክል ከመረዳት ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሥር መኖር አስፈላጊ የሚሆነው በምን መንገድ ነው? ለ) በቤተ ክርስቲያናችሁ ብዙ ሰዎች ሙሉ በሙሉ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ስለ መኖር ቢያስቡ ኖሮ ቤተ ክርስቲያን እንዴት ትለወጥ ነበር ብለህ ታስባለህ? ሐ) መንፈሳዊ ስለ መሆን ወይም በመንፈስ ቅዱስ ስለ መጠመቅ ያሉ አሳቦችን በዝግታ ማረም የሚያስፈልገው ለምን ይመስልሃል? በመንፈሳዊነት ጉዳይ የሚነሡ የተሳሳቱ አመለካከቶች ምን ምን ናቸው?

ስለ መንፈስ ቅዱስ የፈለግነውን ማናቸውንም ነገሮች ማመን እንችላለን ከሚል ሌላኛው አከራሪ ጽንፍ መጠንቀቅ አለብን። ለምን? በመጀመሪያ፣ «የእውነትን ቃል በቅንነት የምንናገር» የማያሳፍር ሠራተኛ እንሆን ዘንድ (2ኛ ጢዋ. 2:15) በእግዚአብሔር ፊት ኃላፊነት አለብን። በሁለተኛ ደረጃ፣ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አሳብ ለመኖር አጥብቀን ካልተጋን የሐሰት ትምህርት የሚያስተምሩ ሰዎች እኛንና ጉባኤያችንን ወደ ስሕተት አዝቅት በመምራት በመጨረሻ መንፈሳዊ ሕይወታችንንና ምስክርነታችንን ይደመስሉታል። በሦስተኛ ደረጃ፣ ስለ መንፈሳዊነትና ስለ መንፈስ ቅዱስ ህልውና ማረጋገጫ መንገዶች በሚሰጡ የተሳሳቱ አመለካከቶች የተነሣ በአብያተ ክርስቲያናት መካከል እየሰፋ ያለውን መከፋፈል መግታት አለብን። እግዚአብሔር የሚከበረው በአንድነት እንጂ በመከፋፋል አይደለም።

ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ለተደረገው ጥናት የማጠቃለያ አሳቦች

20ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ጴንጠቆስጤ ያልሆኑ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ አለን በማለት እየፎከሩ፣ ነገር ግን ኃይልን ሳይሹ በእምነታቸው ላይ

የሚያንገሩብብ ምን አደጋ ታያለህ? ለ) እነርሱ በሚያመልኩበት መንገድ ካላመለካችሁ ወይም በልሳን ካልተናገራችሁ በእውነት በመንፈስ ቅዱስ አልተሞላችሁም በሚሉ የጴንጠቆስጤ ክርስቲያኖች እምነት ላይ ምን አደጋ ታያለህ? ሐ) ሁለቱ ቡድኖች አንዳቸው ለሌላቸው ሊኖራቸው የሚገባ በጣም የላቀ አመለካከት ነው ብለህ የምታምነው ምንድን ነው?

1) ጴንጠቆስጤ ያልሆኑት፡- ጴንጠቆስጤ ያልሆኑት የሥነ መለኮት ትምህርታቸው «የሚያስፈልገኝን ሁሉ አግኝቻለሁ» ወደ ሚሊ አስተሳሰብ እንዳይመራቸው መጠንቀቅ አለባቸው። ምክንያቱም ይህ ወደ መንፈሳዊ ሞትና ቅዝቃዜ የሚመራ ነው። ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን በምንድንበት ጊዜ አግኝተን ይሆናል። ግን ያገኘነውን ልንጠቀም መቻል አለብን። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ወደ ክርስቶስ አካል ጨምሮና ሌላ የሚያስፈልገንን ያህል ኃይል በሙሉ ሰጥቶናል ማለት አይደለም። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን በዳንንበት ቅጽበት አግኝተናል የሚለው አሳብ በራስ ወደ መተማመን በማምራት ወደ ሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በሙላት እንዳንሻ ያግደናል። ይህም ደግሞ በራሷ ላይ የምትደገፍና በኃይሏ የምታገለግለውን ቤተ ክርስቲያን ይፈጥራል። በክርስትና ሕይወታችንና አገልግሎታችን በራሳችን ላይ የምንመካ እንዳንሆን መጠንቀቅ አለብን። እግዚአብሔር የጴንጠቆስጤ አብያተ ክርስቲያናትን የባረከው በመንፈስ ቅዱስ ሥራ ላይ በማተኮራቸውና ራሳቸውን ዝቅ በማድረግ ኃይልን እንዲሰጣቸው በእርሱ ላይ በመታመናቸው ነው።

ጴንጠቆስጤ ያልሆኑ ክርስቲያኖች በዛሬይቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የእግዚአብሔር ተአምራዊ ኃይል አያስፈልግም ለማለት ምክንያት ከመፈላለግ መጠንቀቅ አለባቸው። ብዙ ምዕራባውያን ክርስቲያኖች በዚህ ጉዳይ ጥፋተኞች ናቸው። የምናመልከው አምላክ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ታላላቅ ተአምራት ያደረገውን ያንኑ አምላክ ነው። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ተአምራትን የማያደርግ ቢሆንም እንኳ በዚያ መንገድ ለመሥራትም ይችላል። ይህን ኃይል የማናየው ጴንጠቆስጤ የሆኑ ወንድሞችና እህቶች እንደሚያደርጉት በተስፋ ስለማንጸልይበት ይሆን?

2. ጴንጠቆስጤዎች፡-ጴንጠቆስጤ ወይም ካሪዝማቲክ ወንድሞችና እህቶች ለተሟላ ደኅንነት ያስፈልጋል በማለት በክርስቶስ እምነት ላይ የሆነ ነገር ከመጨመር መጠንቀቅ አለባቸው። እንደምታስታውሱት በገላትያ ቤተ ክርስቲያን አንዳንድ አይሁዳውያን ወንድሞች ለመጀመሪያ ደኅንነት በክርስቶስ ማመን በቂ ሲሆን ፍጹም ክርስቲያን ለመሆን አንድ ክርስቲያን መገረዝ ግዴታው ነው በማለት ያስተምሩ ነበር። ጳውሎስ የደኅንነት ልምምዳችንን ፍጹም ለማድረግ በክርስቶስ ባለን እምነት ላይ አንዳችም ነገር እንዳንጨምር ያስጠነቅቀናል (ገላ. 1:6-7)። ጴንጠቆስጤ ያልሆኑ ወንድሞችና እህቶች ፍጹም እንዳይደሉ የሚያመለክት ማንኛውንም ድርጊት ከማድረግ መጠንቀቅ አለብን። ኤፌ. 1:3ን ተመልከት። በዚህ ስፍራ መንፈሳዊ በረከቶችን በሙሉ በደኅንነታችን ውስጥ እንደተቀበልን ተጽፏል። ይህ መንፈስ ቅዱስንም ይጨምራል (ኤፌ. 1:13-14)።

ጴጌጠቆስጢዎች መጽሐፍ ቅዱስ ደጋግሞ እንዳናደርገው የሚያዘውን የእግዚአብሔርን ምልክቶች ከመፈለግ መጠንቀቅ አለባቸው (1ኛ ቆሮ. 1:22-23፤ ሉቃስ 4:12፤ 11:29-32)። እግዚአብሔር ህልውናውን ለማስረገጥ በልሳናት መናገርን የመሰሉ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ምልክቶችን ሊያደርግ ይችላል። ነገር ግን ሁልጊዜ ማድረግ አለበት ማለት በአደገኛ ሁኔታ መንፈሳዊ ሥርዓተ-አልበኛ መሆን ነው።

ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስን ህልውና ለማረጋገጥ በየጊዜው እየመጠቁ የሚሄዱ ልምዶችን ከመሻት መጠንቀቅ አለባቸው። መንፈስ ቅዱስ ህልውናውንና ኃይሉን ለማረጋገጥ አንዳንድ አስደናቂ፣ አስገራሚና አንዳንድ ጊዜም አሳፋሪ በሆኑ መገዶች እንዲሠራ ይፈልጋሉ። በሕይወታቸው በጽኑ ተመሥርተው ያለመናወጥ ማደጋቸውን በማየት አይረኩበትም። ነገር ግን እግዚአብሔር ታላላቅ ነገሮችን እንዲያደርግ ሁልጊዜ ይፈልጋሉ። መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን በአስደናቂ ነገሮች እንዲያዝናን ወይም ራስ-ወዳድነት የሚያጠቃውን ፍላጎታችንን እንዲያገለግል አይደለም። መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን እግዚአብሔርን እንድናመልክ፣ በሕይወታችንና ከሌሎች ጋር በሚኖረን ኅብረት እርሱን እያስከበርን እንድንኖር ይረዳን ዘንድ ነው።

ጴጌጠቆስጢዎች ከእግዚአብሔር እንደሆነና የመንፈሳዊነት ማረጋገጫ እንደሆነ የሚመሰክሩለትን ማንኛውንም ልምድ ያለ ጥያቄ ከመቀበል መጠንቀቅ አለባቸው። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጆች ለማታለል ተአምራትን ማድረግ ይችላል። ማንኛውም ልምድ መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረው ጋር አብሮ የሚሄድ መሆኑን በቀጥታ በቃሎቹም ሆነ በመንፈስ መመርመር አለበት።

ሁለቱም ክፍሎች እበልጣለሁና እሻላለሁ ከሚል ዝንባሌ መጠንቀቅ አለባቸው። ጴጌጠቆስጢ ያልሆኑት ክፍሎች ብዙ ጊዜ እኛ የበለጠ (መጽሐፍ ቅዱሳዊ) ነን በማለት መኩራራት ይታይባቸዋል። ጴጌጠቆስጢዎችን ከወንጌላውያን የሥነ መለኮት ትምህርት ቋፍ ላይ እንዳሉ አድርገው ይመለከቷቸዋል። እንዲያውም አንዳንድ ሰዎች ጴጌጠቆስጢ ክርስቲያኖች መናፍቃን ናቸው ሲሉ ሰምቼ አውቃለሁ። ይህ ብዙ ጴጌጠቆስጢዎች በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያላቸውን ጠንካራ አትኩሮትና ልምዳቸውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንዲሆን የሚያደርጉትን ጥረት ዋጋ የሚያሳግ ነው። (ይህ በተለይ ለተወሰነ ጊዜ ጴጌጠቆስጢ በነበሩ አማኞች የሚሠራ እውነት ነው)።

ጴጌጠቆስጢዎች አንዳንድ ጊዜ በልሳን የማይናገሩ ወይም እነርሱ በሚያመልኩበት አኳኋን የማያመልኩ ሌሎች ሰዎች በክርስትና ልምድ ውስጥ እጅግ አስፈላጊ የሆነውን ክፍል እንዳጡና በዚሁም ምክንያት «የቀረባቸው» እንደሆኑ ይናገራሉ። አንዳንዶች እንዲያውም በልሳን የማይናገሩ ሁሉ እውነተኛውን የመንፈሳዊ ኃይል ልምድ አላገኙም ብለው ሲናገሩ ሰምቻለሁ። ይህ ክርስቲያኖችን በሁለት ደረጃ ወደ መመደብ ያደርሳቸዋል። ይኸውም የተሻለ መንፈሳዊ ሕይወት ያላቸው ማለትም መንፈስ ቅዱስ ያላቸውና በልሳናት የሚናገሩትን በአንድ ወገን ሊያስቀምጡ።

ዝቅተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ያላቸው ማለትም መንፈሱ በሙላት የሌላቸውን በሌላ ወገን ያስቀምጣሉ። አዲስ ኪዳን ክርስቲያኖችን <ያላቸው> ና <የሌላቸው> ብሎ ከፋፍሎ አያውቅም። ይልቁኑ ሁላችንም በቅድስናና በፍጹምነት መንገድ ያለን ዘላለማዊውን ሕይወት እስከምንቀዳጅ ድረስ ምን ጊዜም ልንደርስበት የማንችል ኃጢአተኞች እንደሆንን ብቻ ያስተምራል (ፊልጵ. 3)። «እኔ እሻላለሁ» የሚለው ይህ የሁለቱ ዝንባሌ በክርስቶስ አካል መካከል መከፋፈልን ያመጣል።

አንድ ተማሪ ነፃ ላቅርብ። ሁላችንም የሌላውን ልምምድ እውነተኛነትና ቅንነት ከመካድ እንጠንቀቅ። ጴንጠቆስጤ ያልሆኑት፤ የአንዳንድ ጴንጠቆስጤዎችን ልምምድ እውነተኛነት አትካዱ አብዛኛዎቹ ልምምዶቻቸው በእውነት ከእግዚአብሔር ናቸው። ጴንጠቆስጤ የሆኑት ደግሞ ለመንፈስ ሙላት ማረጋገጫ እናንተ የምትለማመዱትን ሁሉ ሌሎች እንዲለማመዱ አትጠብቁ። ሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን መቀበላቸውንና በልባቸው መንፈስ ቅዱስ መኖሩን አትካዱ። በእውነት ዳግም የተወለዱ አማኞች የመንፈስ ጥምቀትንና የመንፈስ ማደርያነትን አግኝተዋል። አብዛኛዎቹ በኃይሉ ሙላት በደስታ ይኖራሉ። በእርግጥ በዚህ ሙላት ሐሜት እያደረጉ መኖርን መማር የሚገባቸው ሌሎች ብዙዎች አሉ። ስለዚህ ሁላችንም የመንፈስ ቅዱስን ህልውናና ኃይል የበለጠ በሕይወታችን እንዲሠራ ሁልጊዜ አጥብቀን እንፈልግ። ለእምነታችንና ለልምምዳችን ሁልጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት አድርገን እንጠቀም። ሌላ መመዘኛ የሚያስቀምጥ ሰው ቤቱን የሕይወትን ማዕበል በማይቋቋም አሸዋ ላይ እንደሚመሠርት ነው (ማቴ. 7:24-27)።

21ኛ ጥያቄ፡- ሀ) መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ማደር፣ ጥምቀትና ሙላት ያስተምራል ብለህ የምታምነውን በአጭሩ ጻፍ። ለ) በየትኛው ክፍል ትመደባለህ? ለምን? ሐ) ጴንጠቆስጤዎችም ሆኑ ጴንጠቆስጤ ላልሆኑት ክርስቲያኖች የተሰጡትን ማስጠንቀቂያዎችና ምክሮች ማስታወስና መተግበር አስፈላጊ የሚሆነው ለምንድን ነው? መ) በኢትዮጵያ በሚገኙ ቤተ ክርስቲያኖች በካሪዝማቲኮችም ሆነ ካሪዝማቲክ ባልሆኑት የሚያንዣብበውን አደጋ እንዴት ትመለከተዋለህ? ሠ) የእግዚአብሔርን ቃል ያለማቋረጥ በማጥናት እምነታችንን በየጊዜው መሞረድ የሚያስፈልገው ለምንድን ነው?

አራተኛ ቀን፡-

የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልስና ለሳምንታዊ ስብሰባ ዝግጅት ይረዳህ ዘንድ የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንታዊ ስብሰባ።

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ
2. የጸሎት ጊዜ
3. የትምህርት ክለስ

4. የውይይት ጊዜ

ሀ. ቡድኑን በሁለት ክፈል። አንድ ቡድን ካሪዝማቲክ ሥነ መለኮት ትምህርትን በመደገፍ ሌላው ቡድን ካሪዝማቲክ ያልሆነውን ክፍል በመደገፍ እንዲወያዩና እንዲከራከሩ አድርግ። 1) እያንዳንዱ ቡድን የሥነ መለኮት ትምህርት አቋማቸውን በአጭሩ ይግለጹ። 2) አዲስ ኪዳንን በመጠቀም እያንዳንዱ ቡድን አቋሙን ይከላከል። 3) በመጨረሻ ቡድኖቹ መጽሐፍ ቅዱሳዊው አቋም የትኛው እንደሆነ ከነምክንያቱ ወደ ማጠቃለያ ይድረሱ።

ለ. በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና በልሳናት በመናገር መካከል ስላለው ግንኙነት አዲስ ኪዳን ምን ያስተምረናል?

ሐ. 1) መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ቅድመ-ሁኔታ አድርገው ብዙ ክርስቲያኖች የሚያቀርቡት ምንን ነው? 2) በዚህ ትስማማለህ ወይስ አትስማማም? ለምን?

መ. 1) ጴጥጠቆስጤ ያልሆኑ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ አለን ኃይሉ አያስፈልገንም ብለው ቢከራከሩ ምን አደጋ ታየለህ? 2) ጴጥጠቆስጤ ክርስቲያኖች በልሳናት የማይናገሩ ወይም እንደ እነርሱ የሚያመልኩ ሰዎች በእውነት በመንፈስ ቅዱስ አልተሞሉም በሚል አቋማቸው ላይ ምን አደጋ ታያለህ? 3) ሁለቱ ቡድኖች አንዱ ለሌላው ሊያሳየው የሚገባ የተሻለ አመለካከት ምንድን ነው ብለህ ታምናለህ?

ሠ. ለጴጥጠቆስጤ ክርስቲያኖችና ጴጥጠቆስጤ ላልሆኑት የተሰጡትን ማስጠንቀቂያዎችና ምክሮች ማስታወስና ተግባራዊ ማድረግ ለምን የሚጠቅም ይመስልሃል? 2) በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካሪዝማቲክ በሆኑና ላልሆኑ አክራሪዎች መካከል ያለውን አደጋ እንዴት ታየዋለህ? 3) የእግዚአብሔርን ቃል ያለማቋረጥ በማጥናት በየጊዜው እምነታችንን መሞረድ የሚያስፈልገን ለምንድነው?

5. የመዝጊያ ጸሎት።